

PRIJAVA TRAZIBINE VJEROVNIKA SUKLADNO ODREDBAMA ZAKONA O FINANCIJSKOM POSLOVANJU I PREDSTEČAJNOJ NAGODBI (NN 108/12, 81/13, 112/13)
FINANCIJSKA AGENCIJA
RC RIJEKA

1

18-04-2017

Po rješenju o otvaranju postupka

FINANCIJSKA AGENCIJA
Nagodbeno vijeće

Klasa: St-167/2017

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE
KLASA 110-1017-06/17
UR. BROJ 09-06-17-25

Ur. br.: _____

Rijeka, Frana Kurelca 2
(adresa)

PODACI O VJEROVNIKU

Naziv / ime i prezime Brenko Silvano

Adresa Veljaka 14, Kršan

OIB vjerovnika 7150680211113

Adresa e-pošte andrea.kogojnet.hr Tel./mob. kontakt osobe 098/794-043

Temeljem čl. 54. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 81/13, 112/13) prijavljujem tražbinu prema dužniku:

PODACI O DUŽNIKU

Naziv / ime i prezime HISTRIA TUBE d.d. Podpićan

Adresa Industrijska 3, Podpićan

OIB dužnika 67930158481

u iznosu: 36.541,42 kn,
(ukupni iznos)

od toga:

- glavnica 34.000,00 kn,

- kamata 2.541,42 kn*

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela):

Odluka suda i sporazum o načinu plaćanja duga

Kao dokaz prilažem (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga):

Presuda općinskog suda u Pazinu P-329/12
Presuda županijskog suda u Puli 62-431/15
Sporazum o načinu plaćanja duga

*obračunata do dana otvaranja postupka

Za navedenu tražbinu raspoložem ovršnom ispravom (npr. ovršna sudska odluka, ovršna sudska nagodba, ovršna javnobilježnička isprava) te istu kao dokaz prilažem uz prijavu:

DA NE

Naziv ovršne isprave: _____

Tuba,

Mjesto i datum

Andreja Kogej, odvjetnik

Ime i prezime, svojstvo potpisnika prijave (čitko popuniti štampanim slovima)

ODVJETNIK
Andreja Kogej
P U L A, Čerblova 1
Tel. 212-011

Potpis i pečat vjerovnika

PUNOMOĆ

Kojom ovlašćujem **ODVJETNIKA ANDREJE KOGEJ**, iz Pule, Greblova 1

Andrija Kogej
PULA, Greblova 1
— Tel. 312-777 —

Da me (nas) zastupa u građanskom, parničnom, vanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom postupku, kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave koji se vodi kod

FINA Rijeka

Zbog

priloge troškove

Pod poslovnim brojem

Ovlašćujem(o) je da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela te da zbog zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih interesa poduzima sve prave radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnese tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja da daje nasljedne izjave, te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da je zamjenjuje

U Puli, dana 12.24.2017 godine

POTPIS:

Andrija Kogej

04.12.2014.

P 329/12-95

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Franjevačke stube 2
52000 Pazin

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Pazinu po sucu mr. sc. Emanuelu Radoloviću u pravnoj stvari tužitelja Silvana Brenka iz Kršana, Veljaki 14, zastupanog po punomoćnici Andreji Kogej, odvjetnici u Puli, Greblova 1, protiv tuženika Histria Tube d. d. iz Potpićana, Potpićan b. b., zastupanog po punomoćniku Marijanu Belušiću, odvjetniku u Labinu, Sv. Katarine 14, radi naknade štete, nakon glavne rasprave zaključene dana 16. listopada 2014. godine u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika Bojana Zustovića, dana 27. studenog 2014. godine

presudio je

I. Nalaže se tuženiku Histria Tube d. d. naknaditi štetu zbog izmakle koristi tužitelju Silvanu Brenku isplatom iznosa od 99.148,74 kuna (devedesetdevettisućastočetdesetosam kuna i sedamdesetčetiri lipe) sa zateznim kamatama koje teku po eskontnoj stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima uvećanoj za pet postotnih poena:

- na iznos od 1.850,66 kuna od 16. lipnja 2009. godine do isplate,
- na iznos od 2.590,83 kune od 16. srpnja 2009. godine do isplate,
- na iznos od 2.316,00 kuna od 16. kolovoza 2009. godine do isplate,
- na iznos od 1.815,39 kuna od 16. rujna 2009. godine do isplate,
- na iznos od 1.771,89 kuna od 16. listopada 2009. godine do isplate,
- na iznos od 2.065,06 kuna od 16. studenog 2009. godine do isplate,
- na iznos od 1.973,22 kune od 16. prosinca 2009. godine do isplate,
- na iznos od 2.091,13 kuna od 16. siječnja 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.473,45 kuna od 16. veljače 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.047,93 kune od 16. ožujka 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.047,94 kune od 16. travnja 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.047,93 kune od 16. svibnja 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.052,46 kuna od 16. lipnja 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.170,77 kuna od 16. srpnja 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.424,20 kuna od 16. kolovoza 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.323,98 kuna od 16. rujna 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.213,75 kuna od 16. listopada 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.513,86 kuna od 16. studenog 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.694,02 kune od 16. prosinca 2010. godine do isplate,
- na iznos od 1.183,72 kune od 16. siječnja 2011. godine do isplate,
- na iznos od 1.477,06 kuna od 16. veljače 2011. godine do isplate,

- na iznos od 1.328,14 kuna od 16. ožujka 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.170,76 kuna od 16. travnja 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.477,05 kuna od 16. svibnja 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.178,38 kuna od 16. lipnja 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.178,58 kuna od 16. srpnja 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.328,35 kuna od 16. kolovoza 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.276,80 kuna od 16. rujna 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.481,55 kuna od 16. listopada 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.458,22 kune od 16. studenog 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.226,90 kuna od 16. prosinca 2011. godine do isplate,
  - na iznos od 1.206,79 kuna od 16. siječnja 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 1.321,04 kuna od 16. veljače 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 1.630,69 kuna od 16. ožujka 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 1.363,28 kuna od 16. travnja 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 1.465,28 kuna od 16. svibnja 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 1.381,96 kuna od 16. lipnja 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 2.676,56 kuna od 16. srpnja 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 1.364,74 kuna od 16. kolovoza 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 1.597,98 kuna od 16. rujna 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 2.197,75 kuna od 16. listopada 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 1.234,03 kune od 16. studenog 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 3.246,91 kunu od 16. prosinca 2012. godine do isplate,
  - na iznos od 3.321,65 kuna od 16. siječnja 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 2.171,17 kuna od 16. veljače 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 1.802,35 kuna od 16. ožujka 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 1.873,25 kuna od 16. travnja 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 1.471,29 kuna od 16. svibnja 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 2.082,88 kuna od 16. lipnja 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 1.813,29 kuna od 16. srpnja 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 2.128,96 kuna od 16. kolovoza 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 1.835,71 kunu od 16. rujna 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 2.273,14 kuna od 16. listopada 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 1.706,12 kuna od 16. studenog 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 2.011,94 kune od 16. prosinca 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 1.609,08 kuna od 16. siječnja 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 1.844,94 kune od 16. veljače 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 2.094,76 kuna od 16. ožujka 2013. godine do isplate,
  - na iznos od 2.171,22 kune od 16. travnja 2013. godine do isplate,
- u roku od osam dana.

II. Nalaže se tuženiku Histria Tube d. d. da isplaćuje tužitelju Silvanu Brenku 2.000,00 (dvijetisuće) kuna mjesečno za razdoblje od 1. travnja 2014. godine pa nadalje dok za to budu postojali zakonski razlozi, s tim da je obroke dospjele do pravomoćnosti ove presude obavezan isplatiti u roku od osam dana, a ostale buduće obroke svakog šesnaestog dana u mjesecu za protekli mjesec.

III. U preostalom dijelu tužbeni zahtjev za naknadu izmakle koristi se odbija.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka isplatom iznosa od 65.394,88 kuna (šezdesetpettisućatristodevedesetčetiri kune i osamdesetosam lipa) u roku od osam dana.

V. U preostalom dijelu tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka se odbija.

VI. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete u visini od 500.000,00 kuna sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja pa do isplate te u mjesečnim iznosima od 4.000,00 kuna. On je 29. travnja 2005. godine doživio povredu na radu kod tuženika u kojoj je zadobio teške tjelesne ozljede. Nezgoda se je desila prilikom pripremanja za rezanje koluta lima kada mu je kolut težine tri tone pao na nogu zbog čega mu je amputiran dio stopala. Odmah nakon nezgode odvezen je u Klinički bolnički centar u Rijeci gdje je boravio do 16. lipnja 2005. godine. Zbog zadobivenih ozljeda izvršeno mu je nekoliko operativnih zahvata, preamputacija i kasnije dodatna amputacija prednjeg dijela stopala te amputacija ostalih metatarzalnih kostiju u srednjem dijelu stopala. Poslije liječenja i fizikalnih terapija stanje mu je loše, i dalje trpi bolove u lijevom koljenu i kuku te u desnom stopalu, a novonastala situacija djelovala je na njegovu psihu, pa je i pod kontrolom psihijatra zbog PTSP-a depresivnog tipa. Tijekom liječenja trpio je fizičke bolove različitog intenziteta, a u trenutku nezgode osjećao je smrtni strah koji je trajao sve do trenutka kada je shvatio da mu život nije u opasnosti. Strah jakog intenziteta trajao je kroz cijelo vrijeme liječenja dok je bio hospitaliziran u Kliničkom bolničkom centru u Rijeci, a kasnije se je strah pretvorio u zabrinutost za ishod liječenja. Pretrpljeni strah je kod njega ostavio trajne posljedice u vidu smanjene životne aktivnosti koja se očituje u osjećaju bespomoćnosti, depresiji, bezvoljnosti i pomanjkanju životne radosti. Tijekom liječenja bila mu je potrebna tuđa pomoć i njega 24 sata dnevno kod obavljanja osnovnih higijenskih potreba, presvlačenja i hranjenja. Pored toga bio je izložen i znatnim materijalnim troškovima koji se odnose na odlaske kod liječnika, na kupnju različitih lijekova i masti. Kao posljedica zadobivene povrede zaostalo mu je i naruženje. Zbog svega toga tužitelj je zatražio isplatu iznosa od 500.000,00 kuna koji se odnosi na naknadu za fizičke bolove 40.000,00 kuna, za strah 20.000,00 kuna, za duševne boli zbog naruženja 35.000,00 kuna i smanjene životne aktivnosti 350.000,00 kuna, za tuđu pomoć i njegu 30.000,00 kuna te za troškove liječenja i putovanja 25.000,00 kuna. Rješenjem HZMO-a utvrđeno je da mu je kao posljedica predmetne ozljede na radu zaostalo tjelesno oštećenje od 40 % te da je kod njega nastupila profesionalna nesposobnost za rad zbog čega je pokrenut postupak za odlazak u invalidsku mirovinu u kojem mu je priznato pravo na invalidsku mirovinu od 1.274,68 kuna mjesečno. Za vrijeme rada ostvarivao je prosječna mjesečna primanja od oko 5.500,00 kuna, pa je na ime razlike između plaće i invalidske mirovine zatražio da mu se svakog mjeseca isplaćuje 4.000,00 kuna.

U podnesku od 21. listopada 2009. godine tužitelj je postavio tužbeni zahtjev na način da umjesto 500.000,00 kuna potražuje isplatu svote od 650.000,00 kuna koja se odnosi na fizičke bolove 70.000,00 kuna, pretrpljeni strah 30.000,00 kuna, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti 500.000,00 kuna, duševne boli zbog naruženosti 30.000,00 kuna, troškove liječenja 5.000,00 kuna, troškove putovanja radi liječenja 5.000,00 kuna i tuđu pomoć i njegu 10.000,00 kuna. Pored toga ostao je kod zahtjeva za isplatu rente od 4.000,00 kuna mjesečno.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev iz razloga što je tužitelj sam prouzročio štetni događaj, a podredno tome osporio je i visinu tužbenog zahtjeva. Na ročištu glavne rasprave održanom 9. srpnja 2008. godine istaknuo je da je tužitelj sam upravljao dizalicom s koje je pao kolut lima. Dizalica je bila ispravna, a tužitelj je bio osposobljen za upravljanje njome.

U tijeku parnice pravomoćno je presuđeno o tužbenom zahtjevu koja se odnosi na naknadu nematerijalne štete te materijalne štete za tuđu pomoć i njegu i za troškove putovanja na način da je naloženo tuženiku da tužitelju za te vidove štete isplati 343.000,00 kuna sa zateznim kamatama koje teku od 21. listopada 2010. godine do isplate, dok je u preostalom dijelu taj tužbeni zahtjev odbijen.

Prema tome preostalo je za odlučiti o tužbenom zahtjevu za naknadu izmakle koristi. U tom dijelu tužitelj je konačni tužbeni zahtjev postavio u podnesku od 10. listopada 2014. godine na način da je zatražio isplatu iznosa od 99.148,84 kune sa zateznim kamatama koje teku po eskontnoj stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima uvećanoj za pet postotnih poena na iznose od: 1.850,66 kuna od 15. lipnja 2009. godine, 2.590,83 kune od 15. srpnja 2009. godine, 2.316,00 kuna od 15. kolovoza 2009. godine, 1.815,39 kuna od 15. rujna 2009. godine, 1.771,89 kuna od 15. listopada 2009. godine, 2.065,06 kuna od 15. studenog 2009. godine, 1.973,22 kune od 15. prosinca 2009. godine, 2.091,13 kuna od 15. siječnja 2010. godine, 1.473,45 kuna od 15. veljače 2010. godine, 1.047,93 kune od 15. ožujka 2010. godine, 1.047,94 kune od 15. travnja 2010. godine, 1.047,93 kune od 15. svibnja 2010. godine, 1.052,46 kuna od 15. lipnja 2010. godine, 1.170,77 kuna od 15. srpnja 2010. godine, 1.424,20 kuna od 15. kolovoza 2010. godine, 1.323,98 kuna od 15. rujna 2010. godine, 1.213,75 kuna od 15. listopada 2010. godine, 1.513,86 kuna od 15. studenog 2010. godine, 1.694,02 kune od 15. prosinca 2010. godine, 1.183,72 kune od 15. siječnja 2011. godine, 1.477,06 kuna od 15. veljače 2011. godine, 1.328,14 kuna od 15. ožujka 2011. godine, 1.170,76 kuna od 15. travnja 2011. godine, 1.477,05 kuna od 15. svibnja 2011. godine, 1.178,38 kuna od 15. lipnja 2011. godine, 1.178,58 kuna od 15. srpnja 2011. godine, 1.328,35 kuna od 15. kolovoza 2011. godine, 1.276,80 kuna od 15. rujna 2011. godine, 1.481,55 kuna od 15. listopada 2011. godine, 1.458,22 kune od 15. studenog 2011. godine, 1.226,90 kuna od 15. prosinca 2011. godine, 1.206,79 kuna od 15. siječnja 2012. godine, 1.321,04 kuna od 15. veljače 2012. godine, 1.630,69 kuna od 15. ožujka 2012. godine, 1.363,28 kuna od 15. travnja 2012. godine, 1.465,28 kuna od 15. svibnja 2012. godine, 1.381,96 kuna od 15. lipnja 2012. godine, 2.676,56 kuna od 15. srpnja 2012. godine, 1.364,74 kuna od 15. kolovoza 2012. godine, 1.597,98 kuna od 15. rujna 2012. godine, 2.197,75 kuna od 15. listopada 2012. godine, 1.234,03 kune od 15. studenog 2012. godine, 3.246,91 kunu od 15. prosinca 2012. godine, 3.321,65 kuna od 15. siječnja 2013. godine, 2.171,17 kuna od 15. veljače 2013. godine, 1.802,35 kuna od 15. ožujka 2013. godine, 1.873,25 kuna od 15. travnja 2013. godine, 1.471,29 kuna od 15. svibnja 2013. godine, 2.082,88 kuna od 15. lipnja 2013. godine, 1.813,29 kuna od 15. srpnja 2013. godine, 2.128,96 kuna od 15. kolovoza 2013. godine, 1.835,71 kunu od 15. rujna 2013. godine, 2.273,14 kuna od 15. listopada 2013. godine, 1.706,12 kuna od 15. studenog 2013. godine, 2.011,94 kune od 15. prosinca 2013. godine, 1.609,08 kuna od 15. siječnja 2013. godine, 1.844,94 kune od 15. veljače 2013. godine, 2.094,76 kuna od 15. ožujka 2013. godine i 2.171,22 kune od 15. travnja 2013. godine, pa sve do isplate. Uz to zatražio je od tuženika da mu za razdoblje od 1. travnja 2014. godine pa nadalje dok za to budu postojali zakonski razlozi isplaćuje po 2.000,00 kuna mjesečno, s tim da mu obroke dospjele do pravomoćnosti presude isplati u roku od 15 dana, a ostale buduće obroke svakog šesnaestog dana u mjesecu za protekli mjesec.

Tuženik se je usprotivio tužbenom zahtjevu za naknadu izmakle koristi jer je kod tužitelja utvrđeno postojanje profesionalne nesposobnosti za rad uz kontraindikacije većih fizičkih naprezanja, duljeg statodinamičkog opterećenja, duljeg stajanja i hodanja te manipulacije teretima težim od 10 kg. Uz takve kontraindikacije tužitelj je mogao obavljati poslove dotadašnjeg radnog mjesta. Tako je tuženik donio odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora kojom je tužitelju otkazan ugovor o radu zbog osobnih razloga, a istodobno mu je ponuđeno sklapanje aneksa ugovora o radu na temelju kojeg bi tužitelj nastavio raditi kod tuženika na radnom mjestu operatera u proizvodnji – rukovatelj namotavanja metalne trake. Tuženik je prethodno pribavio svjedodžbu o zdravstvenoj sposobnosti tužitelja od 28. siječnja 2008. godine koju je izdala Specijalistička ordinacija medicine rada prim. mr. sc. Živka Rimca iz koje proizlazi da je tužitelj zdravstveno sposoban za poslove koji su mu ponuđeni uz napomenu da može koristiti samo konzolnu dizalicu, a korištenje samo takve dizalice predviđeno je i u ponuđenom aneksu ugovora o radu. Da je tužitelj prihvatio sklapanje izmijenjenog ugovora o radu nastavio bi raditi na radnom mjestu koje odgovara njegovoj zdravstvenoj sposobnosti te bi primao jednaku plaću kakvu je imao na ranijem radnom mjestu. Na taj način tužitelj ne bi trpio nikakvu štetu zbog izgubljene zarade.

Tužitelj je iznio da bi prema ponuđenom ugovoru o radu primao nižu plaću iz razloga što je za ponuđeno radno mjesto predviđen niži koeficijent. Za prijašnje radno mjesto koeficijent mu je iznosio 1,85, dok koeficijent ponuđenog radnog mjesta je 1,6. Osim toga on zbog posljedica ovog štetnog događaja nije mogao obavljati niti poslove i zadatke ponuđenog radnog mjesta.

U dokaznom postupku pročitani su: prijava o ozljedi na radu (list 4-7), zapisnik o očevidu (list 8-10), zapisnik o obavljenom inspeksijskom nadzoru (list 11-13), odštetni zahtjev (list 14-16), rješenje HZMO-a od 29. lipnja 2007. godine (list 17, 18), izvješće HZMO-a o nastanku invalidnosti – profesionalne nesposobnosti za rad (list 19, 20), rješenje HZMO-a od 24. listopada 2007. godine (list 21, 23), medicinska dokumentacija (list 24-59, 66, 67, 69-89), računi (list 60-65, 68), ovosudni zapisnik od 18. rujna 2008. godine s iskazima svjedoka Dalibora Fornažara, Mihovila Mijatovića i tužitelja (list 115-117), odluka o otkazu ugovora o radu (list 118, 119), aneks ugovora o radu (list 120), opis radnog mjesta (list 121), svjedodžba (list 122), dopis tuženika (list 123), odluka tuženika od 8. srpnja 2008. godine (list 124), ovosudni zapisnik od 12. veljače 2009. godine s iskazom tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika (list 131-133), ovosudni zapisnik od 13. travnja 2009. godine s iskazima svjedoka Alda Belušića, Marija Brenka, Valtera Fornažara, Mire Radovića i Đulija Burula (list 136-138), nalaz i mišljenje vještaka dr. Franka Marušića (list 141, 142), nalaz i mišljenje vještaka dr. Vladimira Dučića (list 144-155), nalaz i mišljenje vještaka dr. Borisa Milata (list 161-163), očitovanje vještaka dr. Vladimira Dučića (list 177), ovosudni zapisnik od 25. studenog 2009. godine s usmenim pojašnjenjem nalaza i mišljenja vještaka dr. Franka Marušića (list 172, 173), zdravstveni karton tužitelja (list 176-200), medicinska dokumentacija (list 206-210), nalaz i mišljenje vještaka mr. sc. Igora Povržanovića (list 211-215), fotodokumentacija očevida, nalaz i mišljenje vještačenja Dušić d. o. o. s njegovom dopunom (list 316-336 i 342-344) te spis HZMO-a. Pored toga izvedeni su dokazi usmenim pojašnjenjem nalaza i mišljenja vještaka mr. sc. Igora Povržanovića i dr. Vladimira Dučića (list 229, 230).

Tužbeni zahtjev je u pretežnom dijelu osnovan.

U parnici nije sporno da je tužitelju nezgoda nastala na radu kod tuženika, a što proizlazi i iz prijave o ozljedi na radu te iz zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru.

Prvo prijeporno pitanje je da li je tužitelj svojom krivnjom prouzročio nastanak nezgode.

U prijavi o ozljedi na radu zabilježeno je da je do nezgode došlo kod pripreme za rezanje koluta lima koji je pao tužitelju na nogu. Tužitelj je zaposlen na radnom mjestu rukovatelja stroja za rezanje lima te je predmetne zgode koristio osobna zaštitna sredstva, a bila su primijenjena i osnovna i posebna pravila zaštite na radu. Sukladno zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru poslovi rukovatelja strojem za rezanje lima su poslovi s posebnim uvjetima rada. Dana 29. travnja 2005. godine tužitelj je radio za tim strojem s tim da su transport rola čeličnog lima obavljali radnici Aldo Belušić i Dalibor Fornažar koje je poslovođa Mario Brenko odredio da mu pomognu. Oko 12,20 sati Dalibor Fornažar je s mostnom dizalicom dovezao rolu lima do prostora posluživanja stroja te je teret visio oko 15 do 20 cm od poda. Nejasno je tko je rukovao dizalicom i kako je teret skliznuo s kuke odnosno na koji je način rola pala na tužiteljevu nogu. Tužitelj je nosio radno odijelo, radne cipele, čepiće za uši i radne rukavice.

Iz zapisnika o očevidu i fotodokumentaciji očevida proizlazi da se je nezgoda desila u tuženikovoj proizvodnoj hali. Na samom ulazu u halu smještene su veće količine uskladištenih rola lima. Između rola lima i zapadnog zida hale postoji prolaz kroz koji se dolazi do prvog stroja u nizu koji čine proizvodnu traku, a to je stroj za rezanje lima. Na fotografijama br. 1 – 5 prikazana je rola lima koja je tužitelju pala na nogu, a posebno su označena mjesta na kojima su u trenutku nezgode stajali tužitelj i Dalibor Fornažar. Mjesto događaja je do dolaska policije izmijenjeno tako što su radnici premjestili kuku mostne dizalice na udaljenost od oko dva metra od mjesta gdje je s nje pala rola lima te su izbrisani tragovi krvi. Uviđajem je utvrđeno da se stroj za rezanje lima između ostalog sastoji od odmotača na čiju se osovinu stavlja kolut lima. Kolut se prethodno postavi na stol koji se pomiče lijevo – desno te se uz pomoć njega dovozi rolu lima na odmotač. Prostor do kojeg se pomični stol može kretati pokraj odmotača je duljine oko dva metra. U nastavku tog dijela nalazi se limeni pokrov duljine oko tri metra, a na njegovom kraju nalazi se međuskladište izrezanih traka koje su postavljene na žute nosače. Prema fotodokumentaciji u trenutku nezgode na pokretnom stolu se je nalazio jedan kolut lima, dok je predmetni kolut pao na mjesto gdje se taj stol izvlači.

Svjedok Dalibor Fornažar inače radi na proizvodnoj liniji, ali tog dana ga je poslovođa Mario Brenko rasporedio na rad s tužiteljem. Njegov zadatak bio je da raspakira i očisti role te da ih zatim s dizalicom doveze do preko puta tužiteljevog radnog mjesta nakon čega si je tužitelj sam dovodio rolu neposredno do svog radnog mjesta. To mu nije bilo prvi put da radi te poslove jer ga je i prije poslovođa znao postaviti na to radno mjesto. Prema njegovom iskazu on je s dizalicom dovezao kolut lima tužitelju te ga je ostavio na visini od oko dva do tri metra iznad uskladištenih kolutova koji su se nalazili nasuprot stroju. Zatim je tužitelju predao upravljački mehanizam nakon čega je namjeravao otići po drugu rolu. Tužitelj je tada vidio gdje se nalazi rola. Primijetio je da će rola pasti, pa se izmaknuo u stranu te je tužitelju rekao da bježi jer pada rola. Neposredno prije pada kolut lima se je nalazio iznad limenog pokrova na visini od oko 1,5 metara. U trenutku nezgode na stroju za rezanje lima nalazio se je jedan kolut, dok je prostor do njega, gdje se povlači stol stroja, bio prazan. Tog dana nisu koristili sajlu kod prijevoza rola, a prije nezgode tužitelju je dovezao osam do devet rola.

Tužitelj je iskazao da su mu tog dana prije marende u radu pomagali Aldo Belušić i Dalibor Fornažar i to pri razmotavanju rola i u njihovoj dopremi do njegovog stroja. Role su mu dopremali tako što su svaku rolu najprije povezali sa sajlom te su je onda stavljali na kuku. Zatim bi je dovozili s desne strane hale gledano od ulaza prolazeći pritom iznad njegovog stroja te bi je spustili na stol stroja ako je bilo slobodno mjesto, a u suprotnom spustili bi je do stroja. Onda bi se uz pomoć tog stola kolut lima zabadao na stroj. Poslije marende dogovoreno je da se obradi još jedan kolut lima te je istog Dalibor Fornažar očistio i dopremio neposredno do njegovog stola, ali pritom nije koristio sajlu, već je kolut lima stavio izravno na kuku. I takav način transporta je uobičajen i siguran. Kada mu je Dalibor Fornažar dovezao kolut lima, na stroju se je već nalazio jedan kolut lima koji se je rezao, a do njega je na stolu bio drugi kolut lima. Stoga je Dalibor Fornažar taj kolut lima transportirao u produžetak u odnosu na kolut lima koji je bio na stroju, odnosno na mjesto gdje se nalazi limeni pokrov. Kolut lima nije spustio na pod već ga je ostavio na dizalici na visini od oko 20 cm. Cijelo vrijeme upravljački mehanizam je u rukama držao Dalibor Fornažar. On tog dana nije spuštao role jer za to nije imao vremena, a dizalicu je koristio samo jednom kada je trebalo izbaciti škart pošto je za to trebalo iskustvo kojeg Aldo Belušić i Dalibor Fornažar nisu imali. Neposredno prije nezgode primijetio je da se je rola ljuljala prilikom dovoženja, pa je došao do Dalibora Fornažara i upozorio ga kako vozi role jer lim lako može kliznuti. Kako mu je stroj za rezanje lima malo zapeo, namjeravao je otići s prednje strane stroja. Pritom je trebao proći između role lima koja se je nalazila na stolu i role lima koja je bila iznad limenog pokrova. U trenutku kada je namjeravao proći između njih, rola lima iznad limenog pokrova pala je na njegovu desnu nogu nakon čega se je malo zaljuljala, pa je uspio izvuci nogu ispod nje. Zatim se je naslonio na rolu lima koja je stajala na stolu i to s njezine suprotne strane, izuo je radnu cipelu s desne noge i vidio da mu teče krv. Pretpostavio je da je rola pala jer ju je Dalibor Fornažar namjeravao pomaknuti u stranu odnosno odmaknuti je od role koja se je nalazila na stolu, kako bi bila veća širina prolaza. Tuda inače prolaze svi radnici do izlaznih vrata hale. Prilikom pomicanja kuka je vjerojatno udarila u neku od rola koje su se nalazile s druge strane te je pritom rola s nje pala. Prostor je u tom trenutku, a i inače, bio prenatrpan. U više navrata upozoravao je na tu prenatrpanost te da se uskladišteni koluti lima trebaju stavljati dalje od stroja, no u hali nije bilo prostora gdje bi se taj materijal mogao odložiti. Daliboru Fornažaru nije rekao da spusti rolu na tlo, a niti da ju vrati natrag. On je bio zadužen za rad na stroju za rezanje lima te za prostor oko njega. Tužitelj je napomenuo i da je u fotodokumentaciji očevida na vjerodostojan način prikazano mjesto nezgode s tim što mu rola nije pala na nogu na mjestu gdje su to naznačili policijski djelatnici (br. 2), već sa suprotne strane u blizini pulta vidljivog na fotografiji br. 2. Do toga je vjerojatno došlo jer je na mjestu označenom br. 2 bila lokva krvi. No on je tamo doskakutao nakon što je izvukao nogu, a sve kako bi se mogao negdje osloniti i skinuti cipelu. Osim toga kuka je podignuta prema gore i malo pomaknuta prema naprijed u odnosu na položaj u kojem se je nalazila prilikom nezgode.

Mihovil Mijatović je nakon nezgode kao inspektor zaštite na radu došao na mjesto događaja te je pokušao izvršiti rekonstrukciju. Dalibor Fornažar i tužitelj dali su mu različite izjave o tome tko je upravljao dizalicom u trenutku kada je rola lima težine oko tri tone skliznula s kuke. Radnici su se pridržavali svih mjera zaštite na radu s tim da bi prijevoz bio sigurniji da je na kuki postavljen graničnik i da se je lim stavljao između graničnika i stražnje strane kuke. I bez upotrebe graničnika lim ne bi trebao pasti, ali je ovdje očito došlo do nekakvog zapinjanja. Prostor je bio prenatrpan s drugim kolutima te je bilo malo slobodnog prostora na što je upozorio tuženika. Zbog toga je transport koluta lima do radnog mjesta tužitelja bio otežan. Transport je moguće izvesti i uz pomoć sajle što je sigurniji, ali i dugotrajniji način prijevoza. Uz to tada se ne bi moglo stavljati role lima na stroj za rezanje.

Aldo Belušić, Mario Brenko, Valter Fornažar i Miro Radović bili su u hali u trenutku nezgode, ali nisu osobno vidjeli na koji je način došlo do nje, dok je Đuliu Burulu poznato samo da je tužitelju kolut lima pao na nogu.

Aldo Belušić je čuo da je pala rola te je zatim vidio tužitelja kako skakuće na jednoj nozi. Zajedno s ostalim radnicima u hali priskočio mu je u pomoć. Nije mu poznato tko je upravljao mehanizmom za dovođenje role, zašto je rola pala, na kojoj visini se je nalazila kuka te da li ju je netko pomicao prije dolaska policije. On je tog jutra, ali i prije toga znao sudjelovati u pripremanju rola za rad na tužiteljevom stroju. Tada bi prolazom uz ulazna vrata dovezio role uz pomoć kuke ili sajle neposredno do tužiteljevog stroja i to tako da bi ih spustio ili na stol stroja ili neposredno ispred stola. Radnik koji doprema role sam zaključuje gdje će staviti rolu, a ponekad mu to kaže i radnik koji radi na stroju.

Mario Brenko je poslovođa kod tuženika te je u vrijeme događaja bio nasred hale. Tog jutra je odredio da Dalibor Fornažar i Aldo Belušić pomognu tužitelju kod odmotavanja rola. Oni su trebali odmotati role i dopremiti ih do stroja na kojem je radio tužitelj i to tako da ih spuste na stol stroja ili da ih ostave neposredno do stroja ako na stolu nema mjesta. Role su svakako trebali položiti na tlo jer se one ne puštaju da vise u zraku. Doprema se većinom vrši s kukom, a tek ponekad se koristi sajla. Pretpostavio je da je tužitelju rola pala s visine od pola metra najviše do jednog metra. Rola s veće visine ne može pasti, već to može samo s niže visine ako se zaljulja ili za nešto zakači. Da je rola pala s veće visine, posljedice po tužitelja bile bi znatno teže. Prije dolaska policije kuku su podigli jer im je smetala prilikom pokušaja podizanja role. Prethodno je njezin donji dio bio na visini od 1,20 do 1,30 metara od tla. Mišljenja je da je prostor možda i pretrpan, ali da je kritične zgode bilo dovoljno mjesta da se rola doveze i spusti bez da se desi nezgoda.

Valter Fornažar je iskazao da je odmah nakon nezgode dotrčao do tužitelja, da se je tada kuka nalazila u visini njegovih očiju, pa ju je pomaknuo, ali samo prema dnu, a ne i prema gore. Kasnije sve do dolaska policije nitko drugi nije pomicao kuku jer on to nije dozvolio. Na fotografijama očevida kuka se nalazi u krajnjem gornjem položaju te je on nije pomaknuo na to mjesto. Tog dana bilo je dovoljno prostora da se rola dopremi do stroja. On je prije radio na stroju za rezanje lima, pa mu je poznato da radnik koji radi na tom stroju određuje koliko rola će mu se dovesti i na koji način. Prilikom dopreme se u 90 % slučajeva koristi kuka. Rola se stavlja na stol stroja, a ako je to mjesto zauzeto, radnik koji radi na stroju određuje gdje će se rola postaviti. Njegovi pomoćni radnici su mu uvijek rolu stavljali na pod odnosno nisu je pustili da visi na kuki u zraku.

Miro Radović je iznio kako je dotrčao pomoći tužitelju odmah nakon što je čuo da je pala rola. Kuka se je tada nalazila nasred hale te ju je Valter Fornažar pomaknuo prema skladišnom dijelu.

Zakonski zastupnik tuženika Marijan Benčić iskazao je kako nakon nezgode ništa nije micano osim što je prema riječima Valtera Fornažara pomaknuta kuka i to samo prema naprijed, a ne i prema gore. Dalibor Fornažar i Aldo Belušić bili su pomoćni radnici te im je tužitelj kao rukovatelj stroja trebao davati naloge za rad te ih nadzirati u radu. Prijenos se u ovakvim slučajevima uvijek vrši s kukom, dok se sajle rijetko koriste budući da je radnicima lakše raditi s kukama. Graničnici se mogu, ali i ne moraju koristiti, a radnicima je lakše raditi bez njih. Prostor u hali i danas izgleda isto kao i u vrijeme nezgode.

Aldo Belušić, Mario Brenko i Valter Fornažar suglasno su objasnili praktični rad prilikom dovoženja role lima do stroja za rezanje. Prema njihovim iskazima radnik dovozi rolu lima tako što ju stavlja na stol stroja ili na tlo u njegovoj neposrednoj blizini. Aldo Belušić je iskazao i da su role tog jutra dopremane tužitelju upravo na taj način. Suprotno tome bilo bi postupanje kod kojeg bi radnik ostavio rolu lima na visini od oko dva do tri metra nakon čega bi zatim radniku koji radi na stroju predao upravljački mehanizam. Sud smatra kako je logično da radnik koji obavlja poslove dopreme postavi rolu lima na stol stroja ili na tlo neposredno do stroja gdje ju preuzima radnik koji radi na stroju. Primopredaja upravljačkog mehanizma za vrijeme dok rola lima visi na kuki u zraku upitna je iz sigurnosnih, a i sasvim praktičnih razloga. U tom pogledu tužitelj je iznio i da zbog posla na stroju za rezanje lima nije imao vremena baviti se poslovima dopreme, a upravo zbog toga su mu tog jutra dodijeljeni radnici Dalibor Fornažar i Aldo Belušić kao ispomoć.

Neuvjerljiva je tvrdnja Dalibora Fornažara da je kolut lima ostavio iznad uskladištenih kolutova koji su se nalazili nasuprot stroju (radi se o kolutovima koji se na fotografiji br. 1 nalaze na desnoj strani) budući da su tužitelj i Aldo Belušić naveli da se je doprema odvijala uz stranu na kojoj se nalaze ulazna vrata u halu (a to je na fotografiji br. 1 s lijeve strane). Kako se stroj za rezanje lima nalazi upravo na strani ulaznih vrata, ne postoji razlog zbog kojeg bi Dalibor Fornažar odvezao rolu lima skroz na suprotnu stranu.

Nelogično je i da bi Dalibor Fornažar, nakon što je predao tužitelju upravljački mehanizam, primijetio da će kolut lima pasti i na to zatim upozorio tužitelja. Po samoj prirodi stvari radnik koji predaje mehanizam za upravljanje i zatim odlazi na obavljanje drugog radnog zadatka više ne obraća pozornost na uređaj s kojim je dotada upravljao, dok osoba koja preuzima taj mehanizam provjerava stanje tog uređaja. U takvoj situaciji bilo bi za očekivati da će tužitelj primijetiti pad koluta lima, a ne Dalibor Fornažar. To tim više što je prema iskazu Dalibora Fornažara on predao tužitelju upravljački mehanizam kada se je kuka nalazila na dva do tri metra visine iznad uskladištenih kolutova, dok je kolut lima pao tužitelju na nogu kada se je nalazio iznad limenog pokrova na visini od oko 1,5 metara, a iz čega bi proizlazilo da je tužitelj i upravljao dizalicom jer se kuka nije mogla sama od sebe pomaknuti za metar u stranu i za metar prema dolje. Nije vjerojatno da bi tužitelj upravljao mehanizmom bez da je gledao u kuku te da bi sve to pratio Dalibor Fornažar koji je trebao otići na obavljanje drugog zadatka. Pored toga upitna je i vjerodostojnost izjave Dalibora Fornažara da je namjeravao otići po drugu rolu lima kada se sagleda tužiteljev iskaz prema kojem je trebao obraditi još samo taj kolut lima iz čega slijedi da mu Dalibor Fornažar više nije trebao dopreмати materijal.

Glede razloga zbog kojeg je došlo do pada role sud je zbog uvjerljivosti i logičnosti prihvatio objašnjenja Maria Brenka, Mihovila Mijatovića i tužitelja. Prema njihovim iskazima prijevoz kukom predstavlja siguran način prijenosa koluta lima te on može pasti s kuke samo ako zapne o neki predmet. To u konkretnom slučaju znači da je kolut lima pao zato što je zakačio za neki predmet koji se je nalazio u njegovoj blizini. S obzirom na stanje mjesta nezgode u trenutku događaja, a kako je predočeno na fotografijama u fotodokumentaciji očevida, posebice pritom uzimajući u obzir smjer prema kojem je okrenut otvor kuke te položaj predmetnog koluta lima, valja zaključiti da je kuka udarila u role koje su bile naslagane nasuprot stroju za rezanje lima, a vidljive su na desnoj strani na fotografijama br. 1 i 2 te na fotografiji br. 4. Shodno tome rola lima nije mogla pasti s visine od 1,50 metara kako je to naveo Dalibor Fornažar, već je to moralo biti sa znatno niže visine kako su to iskazali Mario Brenko i tužitelj. U protivnom bi tužitelju nastale znatno teže posljedice.

Sukladno navedenom sud je u pogledu nastanka nezgode ocijenio da je Dalibor Fornažar iskazivao na nelogičan i neuvjerljiv način za razliku od tužitelja čiji je iskaz prihvaćen kao istinit. Stoga je utvrđeno da je Dalibor Fornažar uz pomoć kuke dovezao kolut lima neposredno do stroja za rezanje lima na kojem je radio tužitelj. Pritom je kolut lima ostavio da visi na kuki na visini od oko 20 cm od limenog pokrova. Dok je tužitelj prolazio između stroja za rezanje i koluta lima, a sve u funkciji rada na tom stroju, Dalibor Fornažar je upravljačkim mehanizmom pomaknuo kuku pri čemu je ista udarila u kolute lima koji su bili smješteni nasuprot stroja zbog čega je kolut lima skliznuo s kuke i pao na tužiteljevu desnu nogu. Tužitelj je uspio izvući nogu ispod koluta nakon čega je otišao do druge strane stroja gdje se je uhvatio za kolut lima koji se je nalazio na stolu stroja te je tu skinuo cipelu.

Na osnovi iskaza svjedoka Alda Belušića, Maria Brenka i Valtera Fornažara utvrđeno je da radnici kod tuženika prilikom dopreme nisu ostavljali role lima da vise u zraku već su ih uvijek spuštali na stol stroja ili na tlo neposredno do stroja. Za prostor oko stroja zadužen je radnik koji radi na stroju, a što je potvrdio i tužitelj u svom iskazu.

Na temelju čl. 15. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine br. 59/96, 94/96, 114/03, 100/04) odgovornost poslodavca za štetu koja nastane radniku zbog ozljede na radu temelji se na objektivnoj odgovornosti, pa poslodavac odgovara neovisno o krivnji. Prema čl. 174. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 53/91, 73/91, 111/93, 91/96, 112/99, 88/01, nadalje ZOO) za štetu od opasne stvari odgovara njezin imatelj. I ovdje se radi o objektivnoj odgovornosti za štetu. Poslodavac i imatelj opasne stvari mogu se sukladno čl. 177. ZOO-a osloboditi odgovornosti ako do štete dođe uslijed krivnje samog oštećenika ili radnjom treće osobe te ako je do štete došlo zbog djelovanja više sile. Oni se djelomično oslobađaju odgovornosti ako oštećenik pridonese nastanku štete u jednom dijelu.

Tužitelju je šteta nastala na radu tako što mu je s kuke dizalice na nogu pao kolut lima težine tri tone. Kod prijevoza koluta lima takve težine postoji povećana opasnost za okolinu, pa isti predstavlja opasnu stvar. Stoga tuženik kao poslodavac i imatelj opasne stvari odgovara za štetu koja je nastala tužitelju po načelu objektivne odgovornosti.

Do nezgode je došlo zbog nepravilnog postupanja Dalibora Fornažara koji je upravljao s dizalicom s koje je rola pala na tužiteljevu nogu. Osim toga proizvodna hala je prenatrpana uskladištenim materijalom te do nezgode zasigurno ne bi došlo da je bilo dovoljno prostora za sigurno odlaganje koluta lima posebice ako se uzme u obzir da onuda prolaze i radnici prilikom ulaska i izlaska iz hale. Tužitelj nije bio zadužen za kontrolu rada Dalibora Fornažara, a nije ni mogao očekivati da će zbog toga što je lim ostao visjeti u zraku, dovesti do toga da se otkači i padne mu na nogu. Lim dok visi ne bi trebao pasti s obzirom da je trebao biti postavljen graničnik koji bi to spriječio.

U konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za oslobođenje od odgovornosti tuženika iz razloga što šteta nije prouzročena višom silom, radnjom treće osobe, a ni krivnjom tužitelja. Pritom valja napomenuti kako se Dalibor Fornažar ne smatra trećom osobom iz razloga što za njegovo postupanje na radu i u vezi s radom odgovara tuženik kao njegov poslodavac. Na strani tužitelja ne postoji niti djelomična odgovornost za nastanak štetnog događaja.

Tuženik je zatražio i da se izvede dokaz vještačenjem po vještaku zaštite na radu radi utvrđenja je li postupanje tužitelja bilo odgovarajuće i je li eventualno nepridržavanje propisa u uzročnoj vezi s nastankom štete. Sud je taj dokazni prijedlog odbio kao nepotreban jer je glede toga činjenično stanje utvrdio na temelju izvedenih dokaza.

Nadalje je prijeporno ima li tužitelj pravo na naknadu štete zbog izmakle koristi i kolika je visina te štete.

Između stranaka nije sporno da je tužitelju zbog predmetne povrede nastalo tjelesno oštećenje i profesionalna nesposobnost za rad, pa mu je priznato pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja i na invalidsku mirovinu, a što proizlazi i iz rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 29. lipnja 2007. (list 17, 18) i 24. listopada 2007. godine (list 21-23). Prema izvješću o nastanku invalidnosti od 6. rujna 2007. godine tužitelj ne može obavljati poslove koji zahtijevaju veća psihofizička naprezanja, duža statodinamička opterećenja, duže stajanje i hodanje te manipulaciju teretima težim od 10 kg.

Tuženik je donio odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora kojom je tužitelju otkazao ugovor o radu sklopljen 26. ožujka 1996. godine za radno mjesto operater u proizvodnji zbog osobnih razloga te mu je ponudio sklapanje aneksa ugovora o radu za radno mjesto operater u proizvodnji – rukovatelj namotavanja metalne trake za rad na stroju za samozavarivanje trake i uz upravljanje malim odmotaćem traka, akumulatorom traka te uz korištenje konzolne dizalice. Prema opisu radnog mjesta radnik samostalno obavlja manipulaciju trakama lima u skladištu te si uz pomoć dizalice donosi trake do svog radnog mjesta, a dodatne obveze su mu čišćenje radnog mjesta, ispomoć pri promjeni serija na liniji (mijenjanje valjaka ovisno o profilu cijevi) te ostali poslovi koje mu u okviru njegovih mogućnosti odredi neposredni rukovoditelj. Prema svjedodžbi o zdravstvenoj sposobnosti izdanoj od specijaliste medicine rada mr. sc. Živka Rimca tužitelj je sposoban za obavljanje poslova namotavanja metalne trake uz korištenje konzolne dizalice. Budući da tužitelj nije potpisao ponudeni aneks ugovora o radu, radni odnos kod tuženika mu je prestao. Nesporno je i da on nije osporavao odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora.

Tužitelj je iskazao da mu je nakon povratka na posao rečeno kako za njega nema radnog mjesta u proizvodnji s obzirom na smanjenu radnu sposobnost. Kasnije mu je ipak ponuđeno pet radnih mjesta u proizvodnji te je odabrao radno mjesto na namotavanju trake. Specijalist medicine rada bio je u nekoliko navrata u firmi te mu je rekao da pokuša raditi te poslove. Bio je i na izvanrednom pregledu kod mr. sc. Živka Rimca koji je utvrdio da može obavljati poslove tog radnog mjesta. Bio je prisiljen prihvatiti to radno mjesto jer ima dvoje djece koja su tada studirala, a smatrao je da nije sposoban obavljati poslove tog radnog mjesta s obzirom na svoje zdravstvene sposobnosti. Na tom radnom mjestu ima dosta stajanja, a dijelom se obavljaju i fizički poslovi. Tako se ponekad treba na kotač ubacivati traka koja zna težiti jednu tonu, dok on ne smije podizati predmete teže od 10 kg. Osim toga hala je velika, u njoj ima malo grijača te se i često otvaraju vrata, zbog čega se prostor ne može dovoljno zagrijati, a to utječe na njegovu lošu cirkulaciju u desnoj nozi. Na tom mjestu bio je jedan dan na probnom radu, dok drugi dan nije radio jer je trebao potpisati ugovor o radu prema kojem bi dobivao nižu plaću. Prije nezgode dobivao je mjesečnu plaću od 5.800,00 do 6.300,00 kuna neto, dok bi mu na novom radnom mjestu plaća iznosila oko 4.000,00 kuna neto.

Marijan Benčić je naveo da je tuženik ponudio tužitelju po povratku s bolovanja pet radnih mjesta. Tužitelj je tada ukazivao na svoju invalidnost, na psihičke probleme te da ne može podizati terete iznad 10 kg. Odabrao je da radi na radnom mjestu rukovatelja namotavanja metalne trake uz ograničenje da ne radi s velikom dizalicom. Na kraju nije htio potpisati aneks ugovora o radu iz razloga što bi dobivao manju plaću. Tužitelj je na prijašnjem radnom mjestu bio zaposlen na osnovi privremenog rješenja te je njegov privremeni status dosta dugo trajao. Prije toga radio je na istom radnom mjestu, ali kao pomoćni radnik.

Na temelju suglasnih dijelova ovih iskaza utvrđeno je da je tuženik ponudio tužitelju pet radnih mjesta, da je tužitelj izabrao radno mjesto rukovatelja namotavanja metalne trake te da je odbio potpisati aneks ugovora o radu jer bi ostvarivao manju plaću u odnosu na radno mjesto na kojem je radio prije nezgode. Sud je i ovom dijelu ocijenio uvjerljivim i objektivnim iskaz tužitelja, pa je na osnovi njega utvrđeno i da je on isprva iz nužde prihvatio to radno mjesto s obzirom da uzdržava dvoje djece koja se školuju, iako mu njegove ograničene zdravstvene sposobnosti ne dozvoljavaju obavljanje tih poslova posebice zbog vlažnosti hale, potrebe dužeg stajanja i obavljanje fizičkih poslova od kojih neki uključuju i podizanje tereta težih od 10 kg. Iz opisa radnog mjesta proizlazi da radnik mora dulje vremena stajati te dijelom obavljati i fizičke poslove, a što je protivno kontraindikacijama iz izvješća o nastanku invalidnosti od 6. rujna 2007. godine. Prema tome tužitelj je bio primoran prihvatiti neko od ponuđenih radnih mjesta kako bi ostvario neophodna sredstva za život i uzdržavanje svoje obitelji. No kako se s obzirom na narušeno zdravstveno stanje u fizičkom i psihičkom pogledu nije osjećao sposobnim obavljati poslove novog radnog mjesta te kako bi povrh toga dobivao znatno manju plaću, suglasio se je s tuženikovom odlukom o prestanku radnog odnosa zbog osobnih razloga.

Na osnovi čl. 189. st. 1. i 3. ZOO-a odgovorna osoba dužna je oštećeniku naknaditi štetu i zbog izmakle koristi. Radi se o onoj dobiti koju bi oštećenik ostvario prema redovnom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima da nije bilo štetnog događaja.

Da se tužitelju nije desila nezgoda, on bi ostvarivao plaću za rad kod tuženika. S obzirom da zbog posljedica nezgode nije više bio sposoban raditi na prijašnjem radnom mjestu operatera u proizvodnji, a niti na radnom mjestu rukovoditelja namotavanja metalne trake kojeg je isprva nakon nezgode prihvatio, tuženik mu je obavezan naknaditi štetu zbog izgubljene dobiti koja se sastoji u razlici između plaće koju bi tužitelj ostvarivao na radnom mjestu rukovoditelja namotavanja metalne trake i invalidske mirovine koju prima nakon nezgode.

Visina izmakle koristi izračunata je na osnovi nalaza i mišljenja Vještačenja Dušić d. o. o., a koje je prihvaćeno u cijelosti kao objektivno i stručno. Sukladno tome tužitelju je u periodu od 1. svibnja 2009. do 31. ožujka 2014. godine nastala šteta zbog izgubljene dobiti u ukupnom iznosu od 99.148,74 kune odnosno 1.850,66 kuna u svibnju 2009. godine, 2.590,83 kune u lipnju 2009. godine, 2.316,00 kuna u srpnju 2009. godine, 1.815,39 kuna u kolovozu 2009. godine, 1.771,89 kuna u rujnu 2009. godine, 2.065,06 kuna u listopadu 2009. godine, 1.973,22 kune u studenom 2009. godine, 2.091,13 kuna u prosincu 2009. godine, 1.473,45 kuna u siječnju 2010. godine, 1.047,93 kune u veljači 2010. godine, 1.047,94 kune u ožujku 2010. godine, 1.047,93 kune u travnju 2010. godine, 1.052,46 kuna u svibnju 2010. godine, 1.170,77 kuna u lipnju 2010. godine, 1.424,20 kuna u srpnju 2010. godine, 1.323,98 kuna u kolovozu 2010. godine, 1.213,75 kuna u rujnu 2010. godine, 1.513,86 kuna u listopadu 2010. godine, 1.694,02 kune u studenom 2010. godine, 1.183,72 kune u prosincu 2010. godine, 1.477,06 kuna u siječnju 2011. godine, 1.328,14 kuna u veljači 2011. godine, 1.170,76 kuna u ožujku 2011. godine, 1.477,05 kuna u travnju 2011. godine, 1.178,38 kuna u svibnju 2011. godine, 1.178,58 kuna u lipnju 2011. godine, 1.328,35 kuna u srpnju 2011. godine, 1.276,80 kuna u kolovozu 2011. godine, 1.481,55 kuna u rujnu 2011. godine, 1.458,22 kune u listopadu 2011. godine, 1.226,90 kuna u studenom 2011. godine, 1.206,79 kuna u prosincu 2011. godine, 1.321,04 kuna u siječnju 2012. godine, 1.630,69 kuna u veljači 2012. godine, 1.363,28 kuna u ožujku 2012. godine, 1.465,28 kuna u travnju 2012. godine, 1.381,96 kuna u svibnju 2012. godine, 2.676,56 kuna u lipnju 2012. godine, 1.364,74 kuna u srpnju 2012.

godine, 1.597,98 kuna u kolovozu 2012. godine, 2.197,75 kuna u rujnu 2012. godine, 1.234,03 kune u listopadu 2012. godine, 3.246,91 kunu u studenom 2012. godine, 3.321,65 kuna u prosincu 2012. godine, 2.171,17 kuna u siječnju 2013. godine, 1.802,25 kuna u veljači 2013. godine, 1.873,25 kuna u ožujku 2013. godine, 1.471,29 kuna u travnju 2013. godine, 2.082,88 kuna u svibnju 2013. godine, 1.813,29 kuna u lipnju 2013. godine, 2.128,96 kuna u srpnju 2013. godine, 1.835,71 kunu u kolovozu 2013. godine, 2.273,14 kuna u rujnu 2013. godine, 1.706,12 kuna u listopadu 2013. godine, 2.011,94 kune u studenom 2013. godine, 1.609,08 kuna u prosincu 2013. godine, 1.844,94 kune u siječnju 2014. godine, 2.094,76 kuna u veljači 2013. godine i 2.171,22 kune u ožujku 2013. godine. Na temelju dopune nalaza i mišljenja Vještačenja Dušić d. o. o., koje je također pozitivno ocijenjeno, utvrđeno je da će od 1. travnja 2014. godine pa nadalje tužitelj mjesečno izgubiti na dobiti po 2.000,00 kuna.

Prema čl. 277. st. 1. ZOO-a na naknadu štete zbog izmakle koristi teku zatezne kamate. Visina zateznih kamata izračunava se sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08) uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu. U ovom slučaju ta se stopa uvećava za pet postotnih poena pošto se ovdje ne radi o odnosu iz trgovačkog ugovora, a ni o ugovoru između trgovca i osobe javnog prava.

Na osnovi čl. 83. st. 4. Zakona o radu (Narodne novine br. 38/95, 54/95, 65/95, 17/01, 82/01, 114/03, 123/03, 142/03, 30/04, 68/05) plaća se isplaćuje najkasnije petnaestog dana u mjesecu za prethodni mjesec ako nije drukčije određeno. Prema tome je i u ovom slučaju svaki mjesečni iznos dospio na petnaesti dan u idućem mjesecu. Zatezne kamate počinju teći od dana kada dužnik dospije u zakašnjenje, a to je ovdje šesnaesti dan u mjesecu za iznos iz prethodnog mjeseca. Zbog toga je određeno da zatezne kamate na svaki dosuđeni iznos teku od šesnaestog dana u sljedećem mjesecu pa do isplate.

Slijedom navedenog naloženo je tuženiku da tužitelju naknaditi štetu zbog izmakle koristi isplatom iznosa od 99.148,74 kuna sa zateznim kamatama koje teku po eskontnoj stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima uvećanoj za pet postotnih poena: na iznos od 1.850,66 kuna od 16. lipnja 2009. godine do isplate, na iznos od 2.590,83 kune od 16. srpnja 2009. godine do isplate, na iznos od 2.316,00 kuna od 16. kolovoza 2009. godine do isplate, na iznos od 1.815,39 kuna od 16. rujna 2009. godine do isplate, na iznos od 1.771,89 kuna od 16. listopada 2009. godine do isplate, na iznos od 2.065,06 kuna od 16. studenog 2009. godine do isplate, na iznos od 1.973,22 kune od 16. prosinca 2009. godine do isplate, na iznos od 2.091,13 kuna od 16. siječnja 2010. godine do isplate, na iznos od 1.473,45 kuna od 16. veljače 2010. godine do isplate, na iznos od 1.047,93 kune od 16. ožujka 2010. godine do isplate, na iznos od 1.047,94 kune od 16. travnja 2010. godine do isplate, na iznos od 1.047,93 kune od 16. svibnja 2010. godine do isplate, na iznos od 1.052,46 kuna od 16. lipnja 2010. godine do isplate, na iznos od 1.170,77 kuna od 16. srpnja 2010. godine do isplate, na iznos od 1.424,20 kuna od 16. kolovoza 2010. godine do isplate, na iznos od 1.323,98 kuna od 16. rujna 2010. godine do isplate, na iznos od 1.213,75 kuna od 16. listopada 2010. godine do isplate, na iznos od 1.513,86 kuna od 16. studenog 2010. godine do isplate, na iznos od 1.694,02 kune od 16. prosinca 2010. godine do isplate, na iznos od 1.183,72 kune od 16. siječnja 2011. godine do isplate, na iznos od 1.477,06 kuna od 16. veljače 2011. godine do isplate, na iznos od 1.328,14 kuna od 16. ožujka 2011. godine do isplate, na iznos od 1.170,76 kuna od 16. travnja 2011. godine do isplate, na iznos od 1.477,05 kuna od 16. svibnja 2011. godine do isplate, na iznos od 1.178,38 kuna od 16. lipnja 2011. godine do isplate, na iznos od 1.178,58 kuna od 16. srpnja 2011. godine do isplate, na iznos od 1.328,35 kuna od 16. kolovoza 2011. godine do isplate, na iznos od 1.276,80 kuna od 16. rujna 2011. godine do

isplate, na iznos od 1.481,55 kuna od 16. listopada 2011. godine do isplate, na iznos od 1.458,22 kune od 16. studenog 2011. godine do isplate, na iznos od 1.226,90 kuna od 16. prosinca 2011. godine do isplate, na iznos od 1.206,79 kuna od 16. siječnja 2012. godine do isplate, na iznos od 1.321,04 kuna od 16. veljače 2012. godine do isplate, na iznos od 1.630,69 kuna od 16. ožujka 2012. godine do isplate, na iznos od 1.363,28 kuna od 16. travnja 2012. godine do isplate, na iznos od 1.465,28 kuna od 16. svibnja 2012. godine do isplate, na iznos od 1.381,96 kuna od 16. lipnja 2012. godine do isplate, na iznos od 2.676,56 kuna od 16. srpnja 2012. godine do isplate, na iznos od 1.364,74 kuna od 16. kolovoza 2012. godine do isplate, na iznos od 1.597,98 kuna od 16. rujna 2012. godine do isplate, na iznos od 2.197,75 kuna od 16. listopada 2012. godine do isplate, na iznos od 1.234,03 kune od 16. studenog 2012. godine do isplate, na iznos od 3.246,91 kunu od 16. prosinca 2012. godine do isplate, na iznos od 3.321,65 kuna od 16. siječnja 2013. godine do isplate, na iznos od 2.171,17 kuna od 16. veljače 2013. godine do isplate, na iznos od 1.802,35 kuna od 16. ožujka 2013. godine do isplate, na iznos od 1.873,25 kuna od 16. travnja 2013. godine do isplate, na iznos od 1.471,29 kuna od 16. svibnja 2013. godine do isplate, na iznos od 2.082,88 kuna od 16. lipnja 2013. godine do isplate, na iznos od 1.813,29 kuna od 16. srpnja 2013. godine do isplate, na iznos od 2.128,96 kuna od 16. kolovoza 2013. godine do isplate, na iznos od 1.835,71 kunu od 16. rujna 2013. godine do isplate, na iznos od 2.273,14 kuna od 16. listopada 2013. godine do isplate, na iznos od 1.706,12 kuna od 16. studenog 2013. godine do isplate, na iznos od 2.011,94 kune od 16. prosinca 2013. godine do isplate, na iznos od 1.609,08 kuna od 16. siječnja 2013. godine do isplate, na iznos od 1.844,94 kune od 16. veljače 2013. godine do isplate, na iznos od 2.094,76 kuna od 16. ožujka 2013. godine do isplate, na iznos od 2.171,22 kune od 16. travnja 2013. godine do isplate, kao i da isplaćuje tužitelju 2.000,00 kuna mjesečno od 1. travnja 2014. godine pa nadalje dok za to budu postojali zakonski razlozi, s tim da je obroke dospjele do pravomoćnosti ove presude obvezan isplatiti u roku od osam dana, a ostale buduće obroke svakog šesnaestog dana u mjesecu za protekli mjesec, dok je u ostalom dijelu tužbeni zahtjev za naknadu izmakle koristi odbijen.

Obje stranke podnijele su zahtjeve za naknadu troškova postupka.

Prema čl. 154. ZPP-a (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, nadalje ZPP) pravo na naknadu troškova postupka pripada onoj stranci koja uspije u parnici. Pritom se uspjeh razmatra u kvalitativnom i kvantitativnom smislu. Ova parnica se je pretežitom vodila u odnosu na postojanje odgovornosti na strani tuženika za nastalu štetu te je u tom dijelu tužitelj uspio u cijelosti. Tužbeni zahtjevi su odbijeni samo u manjem dijelu u odnosu na visinu te glede toga nisu nastali nikakvi posebni troškovi. Zbog toga je tuženik obvezan naknaditi tužitelju opravdane troškove postupka u cijelosti. Kod obračuna visine troškova sud je kao vrijednost predmeta spora uzeo dosuđene iznose budući da tuženik nije dužan naknaditi tužitelju troškove do kojih je došlo zbog previsoko postavljenih tužbenih zahtjeva (načelo culpa iz čl. 156. ZPP-a).

Tužitelj je zatražio naknadu troškova za zastupanje kod sastava tužbe 5.000,00 kuna, podnesaka od 8. srpnja 2008., 7. veljače 2012., 27. svibnja 2014., 10. listopada 2014. godine po 2.500,00 kuna, podnesaka od 21. listopada 2009., 1. rujna i 20. listopada 2010. godine po 6.500,00 kuna, žalbe, odgovora na žalbu, revizije i odgovora na reviziju po 6.250,00 kuna, na ročištima od 18. rujna 2008., 12. veljače i 30. travnja 2009. godine po 5.000,00 kuna, ročištima od 21. listopada 2009., 25. studenog 2009., 2. rujna 2010., 21. listopada 2010. godine po 6.500,00 kuna, na ročištima od 13. veljače 2013., 29. svibnja 2014. i 16. listopada 2014. godine po 2.500,00 kuna, za PDV 27.000,00 kuna te za troškove vještačenja 14.940,33 kune.

Tužitelju su priznati zatraženi troškovi zastupanja kod sastava tužbe i na ročištima održanim 18. rujna 2008., 12. veljače i 30. travnja 2009. godine. Pored toga pripada mu pravo na naknadu troškova za zastupanje na ročištima od 25. studenog 2009. i 21. listopada 2010. godine po 5.000,00 kuna, na ročištu od 16. listopada 2014. godine 2.500,00 kuna, na procesnim ročištima od 21. listopada 2009. i 2. rujna 2010. godine po 2.500,00 kuna te od 13. veljače 2013. i 29. svibnja 2014. godine po 1.250,00 kuna. Da nije podnio žalbu protiv ovosudne djelomične presude posl. br. P 126/08-55 od 4. studenog 2010. godine pripao bi mu iznos od 274.400,00 kuna. Stoga je sa žalbom protiv te odluke uspio u visini od 68.600,00 kuna, pa s obzirom na tu osnovicu naknada za zastupanje kod sastava tog pravnog lijeka iznosi 1.250,00 kuna. Tužitelj nema pravo na naknadu za zastupanje kod sastava podnesaka od 8. srpnja 2008., 21. listopada 2009., 1. rujna 2010., 20. listopada 2010., 27. svibnja 2014. i 10. listopada 2014. godine jer je u njima sadržane navode mogao iznijeti i u tužbi te na ročištima glavne rasprave, pa ti podnesci nisu bili potrebni za vođenje spora u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a. Isto se odnosi na sastav odgovora na žalbu i odgovora na reviziju, dok mu ne pripada naknada za sastav revizije budući da je ona odbijena. Podnesak od 7. veljače 2012. godine nije priložen u spis. Prema tome tužitelju pripada naknada za zastupanje u visini od 41.250,00 kuna, za PDV 9.387,50 kuna te za troškove vještačenja utrošeni iznos od 14.757,38 kuna, dok će mu ostatak od 182,95 kuna vratiti pododsjek materijalno financijskog poslovanja suda.

Stoga je naloženo tuženiku da tužitelju naknadi troškove postupka isplatom iznosa od 65.394,88 kuna, dok su odbijeni tužiteljev zahtjev u preostalom dijelu i tuženikov zahtjev u cijelosti.

U Pazinu dana 27. studenog 2014. godine.

Sudac

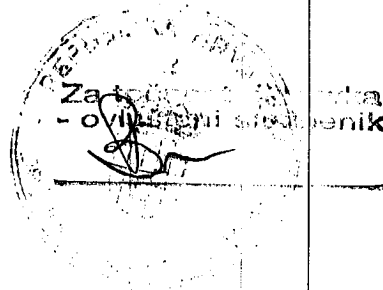
mr. sc. Emanuel Radolović, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Puli-Pola. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri pisana primjerka u roku od osam dana od dostave presude.

DNA:

1. tužitelj p. p.,
2. tuženik p. p.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U PULI - POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula - Pola

OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Stalna služba u Pazinu
PRIMLJENO

Dne 05. 04. 2016

PRIJEMNA PISARNIČA

OPĆINSKI SUD U PULI - POLA
PRIMLJENO

Dne 30. 03. 2016

PRIJEMNA PISARNIČA

Post. br. GZ-431/15-2

12.04.2016/127/27

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Puli-Pola, u vijeću sastavljenom od sudaca Marije Sošić, kao predsjednice vijeća, Mirne-Nade Terlević Sebastijan, kao članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, te Igora Rakića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Silvana Brenka iz Kršana, Veljaki 14, kojeg zastupa punomoćnica Andreja Kogej, odvjetnica u Puli, protiv tuženika Histria Tube d. d. (OIB: 67930158481) sa sjedištem u Potpićnu, Industrijska 3, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Belušić, odvjetnik u Labinu, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Pazinu, posl. br. P-329/12-95 od 27. studenog 2014., u sjednici vijeća održanoj 16. ožujka 2016.,

presudio je

I. Djelomičnim prihvaćanjem žalbe tuženika, preinačuju se t. IV. i VI. presude Općinskog suda u Pazinu, posl. br. P-329/12-95 od 27. studenog 2014., na način da se sada u tom dijelu sudi:

„IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka isplatom iznosa od 52.292,63 kune u roku od osam dana.

VI. U preostalom dijelu odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka.“

II. Djelomičnim odbijanjem žalbe tuženika, kao neosnovane, potvrđuje se t. I. i II. presude Općinskog suda u Pazinu, posl. br. P-329/12-95 od 27. studenog 2014.

Obrazloženje

Pobijanom presudom suda prvog stupnja tuženiku je naloženo da tužitelju naknadi štetu zbog izmakle koristi isplatom iznosa od 99.148,74 kuna sa zateznim kamatama koje teku po eskontnoj stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima uvećanoj za pet postotnih poena, a koja zatezna kamata teče na pojedinačne dijelove tog iznosa od njihova dospijea pa do isplate, u roku od osam dana (t. I.). Istom presudom tuženiku je naloženo da tužitelju isplaćuje iznos od 2.000,00 kuna mjesečno za razdoblje od 1. travnja 2014. pa nadalje dok za to budu postojali zakonski razlozi, s tim da je obroke dospjele do pravomoćnosti te presude

obvezan isplatiti u roku od osam dana, a ostale buduće obroke svakog šesnaestog dana u mjesecu za protekli mjesec (t. II.), dok je u preostalom dijelu odbijen tužbeni zahtjev za naknadu izmakle koristi (t. III.). Ujedno je tuženiku naloženo da tužitelju naknadi troškove postupka isplatom iznosa od 65.394,88 kune u roku od osam dana (t. IV.), dok je u preostalom dijelu odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka (t. V.), a odbijen je i zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka (t. VI.).

Protiv t. I., II., IV. i VI. te presude pravovremenu i dopuštenu žalbu podnosi tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi, u bitnome, navodi kako je pogrešan zaključak suda prvog stupnja da bi isključivo tuženik bio odgovoran za štetu koju je pretrpio tužitelj, jer je tužitelj sporne prilike sam upravljao dizalicom s koje je pao kolut lima, a na što je tuženik ukazivao i tijekom postupka. Navodi kako u pogledu okolnosti nastanka predmetne nezgode sud prvog stupnja vjeruje iskazima tužitelja i svjedoka Mihovila Mijatovića, iako navedeni svjedok nema neposrednih saznanja o načinu nastanka nezgode, a ni svjedok Aldo Belušić nije vidio tko je upravljao mehanizmom za dovođenje role pa nije jasno na koji je način iz tih iskaza sud mogao utvrditi okolnosti nastanka nezgode. Nadalje, navodi kako svoj zaključak o okolnostima nastanka nezgode sud prvog stupnja temelji na analizi stanja lica mjesta, položaju otvora kuke, položaja predmetnog koluta lima, položaja okolnih rola lima i dr., a za koju analizu sud nema potrebno stručno znanje te je iz tog razloga trebao prihvatiti prijedlog tuženika da se provede vještačenje po vještaku zaštite na radu. Ukazuje na postojanje djelomične presude posl. br. P-126/08-55 od 4. studenog 2010. kojom je utvrđen doprinos tužitelja za nastanak štete od 20%. Ističe kako je pogrešan zaključak suda prvog stupnja o okolnostima pod kojima je tužitelju prestao radni odnos kod tuženika, odnosno da je tužitelj ponuđeno radno mjesto prihvatio iz nužde, a da ponuđeni poslovi nisu odgovarali njegovoj radnoj sposobnosti. Pri tome ukazuje na svjedodžbu od 28. siječnja 2008. koju je izdao specijalist medicine rada dr. Žilko Rimac, a u kojoj se navodi da je tužitelj zdravstveno sposoban obavljati poslove radnog mjesta rukovoditelja namotavanja metalne trake. Posebno, ističe kako sud prvog stupnja nekritički prihvaća tvrdnju tužitelja da bi on na ponuđenom radnom mjestu imao manju plaću, iako tu tvrdnju tužitelj nije ničime dokazao, već je iz aneksa ugovora o radu vidljivo da se njime utvrđuju poslovi koje bi obavljao tužitelj, dok u preostalom dijelu ugovor o radu nije mijenjan. Navodi kako iz navedenog proizlazi da je tuženik poduzeo sve što je potrebno da se spriječi nastanak štete iz osnova izgubljene zarade, ali je tužitelj odbio sklopiti aneks ugovora o radu pa mu je zbog toga prestao radni odnos kod tuženika, a zbog čega tužitelj ne može osnovano potraživati naknadu takve štete. Oспорava i odluku o parničnom trošku jer je tužitelj samo djelomično uspio sa svojim zahtjevom, te je sud prvog stupnja propustio uzeti u obzir uspjeh stranaka tijekom čitavog postupka, uključujući i uspjeh u pogledu naknade neimovinske štete koju je tužitelj potraživao u iznosu od 650.000,00 kuna, a dosuđen mu je iznos od 343.000,00 kuna. Stoga, predlaže sa se pobijana presuda preinači na način da se u cijelosti odbije tužbeni zahtjev i obveže tužitelja da tuženiku naknadi nastali trošak postupka, ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Tužitelju je dostavljena žalba tuženika u skladu s odredbom čl. 359. Zakon o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 – dalje: ZPP)

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Žalba tuženika je samo djelomično osnovana u pogledu odluke o troškovima postupka.

U ovom parničnom predmetu sud prvog stupnja je djelomičnom presudom posl. br. P-126/08-55 od 4. studenog 2010., koja je preinačena presudom ovog suda posl. br. GŽ-846/11-2 od 16. svibnja 2011., odlučio o zahtjevu tužitelja za naknadu nematerijalne štete i materijalne štete na ime tuđe pomoći i njege te troškova putovanja, na način da je tužitelju po tim osnovama priznat iznos od 343.000,00 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Pobijanom presudom sud prvog stupnja je odlučio i o zahtjevu tužitelja za naknadu materijalne štete s osnova izmakle koristi na način da je tužitelju priznao iznos od 99.148,74 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te je, ujedno, tuženika obvezao da tužitelju isplaćuje iznos od 2.000,00 kuna mjesečno za razdoblje od 1. travnja 2014. pa nadalje dok za to budu postojali zakonski razlozi.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom (t. I., II., IV. i VI. izreke) te u granicama razloga navedenih u žalbi, a pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ocjena je ovog suda da je sud prvog stupnja utvrdio u postupku sve odlučne činjenice te na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo. Pritom, sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni one na koje ukazuju tuženik u žalbi.

Suprotno žalbenim navodima, pobijana presuda sadrži potpuno razumljivo i neproturječno obrazloženje s jasnim razlozima koji su u skladu s provedenim dokazima, a u skladu s kojima je sud prvog stupnja potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje.

Naime, sud prvog stupnja je u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a pravilno utvrdio da je do štetnog događaja došlo jer je kolut lima pao na nogu tužitelja, da je dizalicom upravljao djelatnik tuženika Dalibor Fornažar, da je radni prostor bio pretrpan, da je Dalibor Fornažar nepropisno ostavio predmetni kolut lima visjeti u zraku, umjesto da ga spusti na podlogu. Nadalje, sud prvog stupnja je iz iskaza inspektora zaštite na radu utvrdio da su se svi radnici pridržavali svih mjera zaštite na radu, a da bi prijevoz navedenih limova bio sigurniji da je na kuki postavljen graničnik i da se predmetni lim stavio između graničnika i stražnje strane kuke, ali da i bez upotrebe takvog graničnika lim ne bi pao da nije došlo do određenog zapinjanja, vjerojatno zbog pretrpanosti radnog prostora.

Cijeneći takvo stanje stvari, sud prvog stupnja pravilno zaključuje da je tuženik odgovoran tužitelju naknaditi pretrpljenu materijalnu štetu s osnova izmakle koristi jer kao poslodavac u skladu s odredbom čl. 15. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 59/96, 94/96, 114/03, 100/04) odgovara po objektivnoj odgovornosti s time da se iste može osloboditi samo ukoliko dokaže, a teret dokaza je bio na tuženiku, da je do štete došlo krivnjom samog radnika, krivnjom treće osobe ili višom silom, što tuženik po ocjeni ovog suda u postupku nije dokazao. Stoga je odgovornost tuženika za predmetni štetni događaj potpuna, odnosno u konkretnom slučaju ne postoji podijeljena odgovornost sukladno odredbi čl. 205. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 111/93, 91/96, 112/99, 88/01 – dalje: ZOO) jer tužitelj nije bio zadužen za kontrolu rada Dalibora Fornažara, a niti se Dalibor Fornažar može smatrati trećom osobom, već za njegov postupanje na radu i u vezi s radom odgovara tuženik kao njegov poslodavac.

Činjenice odlučne za utvrđenje okolnosti nastanka štetnog događaja (pravilnost postupanja tužitelja) sud prvog stupnja je prvenstveno utvrdio iz iskaza svjedoka Mihovila Mijatovića koji je nakon nezgode kao inspektor rada došao na mjesto događaja, zapisnika o

obavljenom inspekcijskom nadzoru te zapisnika o očevidu i fotodokumentacije očevida, te stoga po ocjeni ovog suda nije bilo potrebno na navedene okolnosti provoditi i vještačenje po vještaku zaštite na radu (čl. 220. st. 2. ZPP-a).

Tuženik se u žalbi poziva na djelomičnu presudu suda prvog stupnja posl. br. P-126/08-55 od 4. studenog 2010. kojom je utvrđen doprinos tužitelja u nastanku štete od 20%, ali pri tome zanemaruje činjenicu da je presudom ovog suda posl. br. GŽ-846/11-2 od 16. svibnja 2011. preinačena takva odluka suda prvog stupnja te je utvrđeno da je za nastanak štete isključivo odgovoran tuženik, a što je potvrdio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci posl. br. Revr 1144/11-2 od 3. listopada 2012.

Nadalje, valjalo je utvrditi ima li tužitelj pravo na naknadu štete zbog izgubljene zarade u smislu odredbe čl. 183. st. 1. i 3. ZOO-a s obzirom na navode tuženika da je poduzeo sve što je potrebno da se spriječi nastanak štete iz osnova izgubljene zarade.

Pritom, između stranaka nije sporno da je tužitelju zbog predmetne povrede na radu nastalo tjelesno oštećenje i nesposobnost za rad, a iz kojeg razloga mu je priznato pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja i na invalidsku mirovinu (rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 29. lipnja 2007. i 24. listopada 2007.), te da je u izvješću o nastanku invalidnosti od 6. rujna 2007. utvrđeno da tužitelj ne može obavljati poslove koji zahtijevaju veća psihofizička naprezanja, duža statodinamička opterećenja, duže stajanje i hodanje te manipulaciju teretima težim od 10 kg, dok je prema svjedodžbi o zdravstvenoj sposobnosti izdanoj od specijaliste medicine rada mr. sc. Živka Rimca tužitelj je sposoban za obavljanje poslova namotavanja metalne trake uz korištenje konzolne dizalice. Nadalje, nesporno je da je tuženik donio odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora kojom je tužitelju otkazao ugovor o radu sklopljen 26. ožujka 1996. za radno mjesto operatera u proizvodnji zbog osobnih razloga te mu je ponudio sklapanje aneksa ugovora o radu za radno mjesto operatera u proizvodnji – rukovatelj namotavanja metalne trake za rad na stroju za samozavarivanje trake i uz upravljanje malim odmotačem traka, akumulatorom traka te uz korištenje konzolne dizalice, a sastavni dio kojeg aneksa je i opis radnog mjesta kojim su jasno definirane radne obveze tužitelja. Također nije sporno da tužitelj nije potpisao ponudeni aneks ugovora o radu pa mu je radni odnos kod tuženika prestao, a odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora tužitelj nije osporavao.

Ostalo je sporno iz kojeg je razloga tužitelj odbio potpisati aneks ugovora o radu odnosno iz kojeg razloga nije osporavao odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora, a u tom pogledu sud prvog stupnja je utvrdio da je tuženik ponudio tužitelju pet radnih mjesta od kojih je tužitelj izabrao radno mjesto rukovatelja namotavanja metalne trake, ali je odbio potpisati aneks ugovora jer bi ostvarivao manju plaću u odnosu na radno mjesto na kojem je radio prije nezgode, da je tužitelj isprva iz nužde prihvatio to radno mjesto s obzirom da uzdržava dvoje djece koja se školuju, iako mu njegove ograničene zdravstvene sposobnosti ne dozvoljavaju obavljanje tih poslova posebice zbog vlažnosti hale, potrebe dužeg stajanja i obavljanje fizičkih poslova od kojih neki uključuju i podizanje tereta težih od 10 kg; te da iz opisa radnog mjesta proizlazi da radnik mora dulje vrijeme stajati te dijelom obavljati i fizičke poslove, što je protivno kontraindikacijama iz izvješća o nastanku invalidnosti od 6. rujna 2007.

Navedene okolnosti i ovaj sud nalazi pravilno utvrđenima, a sud prvog stupnja iskaz tužitelja ocijenio u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a te je pravilno na njemu utemeljio svoju odluku. Pri tome se ocjenjuju neosnovanim žalbeni navodi tuženika vezani uz visinu plaće na

novom radnom mjestu jer se iz dostavljene dokumentacije ne može nedvojbeno utvrditi kolika bi bila plaća tužitelja, a niti je u tom pogledu tuženik dostavio adekvatne dokaze. Također, valja istaknuti kako činjenica da se u svjedodžbi o zdravstvenoj sposobnosti navodi da je tužitelj zdravstveno sposoban za obavljanje poslova rukovoditelja namotavanja metalne trake samo uz korištenje konzolne dizalice, ne znači da je tužitelj zaista i mogao obavljati takve zadatke, posebno imajući u vidu već ranije utvrđene posljedice predmetne povrede na radu (kako fizičke, tako i one psihičke), činjenicu da se radne obveze imaju izvršavati upravo u prostoru u kojem je i došlo do povrjeđivanja tužitelja, te da obavljanje takvih poslova zasigurno otežava stanje u radnoj hali, potreba dužeg stajanja i obavljanje fizičkih poslova od kojih neki uključuju i podizanje tereta težih od 10 kg, što proizlazi i iz samog opisa radnog mjesta, a u izvješću o nastanku invalidnosti od 6. rujna 2007. utvrđeno je da tužitelj ne može obavljati poslove koji zahtijevaju veća psihofizička naprezanja, duža statodinamička opterećenja, duže stajanje i hodanje te manipulaciju teretima težim od 10 kg.

Dakle, kako tužitelj zbog posljedica predmetne povrede na radu nije bio sposoban obavljati poslove na koje se odnosi odluka o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora, a niti mu je njegovo zdravstveno stanje omogućavalo da se vrati na poslove na kojima je radio prije predmetne povrede, sud prvog stupnja je na temelju odredbe čl. 189. st. 1. i 2. ZOO-a tužitelju pravilno priznao naknadu štete zbog izmakle koristi jer bi tužitelj da nije bilo predmetnog štetnog događaja ostvarivao plaću za rad kod tuženika, a tuženik u postupku (tako ni u žalbi) nije osporavao utvrđenu visinu izmakle koristi.

Međutim žalba tuženika djelomično je osnovana u pogledu odluke o troškovima postupka, budući da je odlučujući o troškovima postupka valjalo voditi računa o ukupnom ostvarenom uspjehu stranaka u sporu kako u pogledu zahtjeva za naknadu nematerijalne štete, tako i u pogledu materijalne štete, a ocjena je ovog suda da je tužitelj u sporu uspio sa 85% te tuženik s 15% (pritom je uzeto u obzir da je tužitelj u potpunosti uspio s osnovom, djelomično s visinom naknade nematerijalne štete i materijalne štete na ime tuđe pomoći i njege te troškova liječenja, te gotovo u cijelosti sa zahtjevom za naknadu materijalne štete zbog izmakle koristi). U skladu s odredbom čl. 155. ZPP-a u vezi s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa) važećom u vrijeme poduzimanja svake radnje, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio potrebne troškove tužitelja i njihovu visinu. S druge strane tuženiku je valjalo priznati trošak odgovora na tužbu u iznosu od 5.000,00 kuna (Tbr. 7/1 Tarife), za sastava podnesaka od 7. srpnja 2008. i 21. listopada 2009. po 5.000,00 kuna za svako (Tbr. 8/1 Tarife), za zastupanje na ročištu održanom 12. veljače 2009. i 30. travnja 2009. te na očevidu od 18. rujna 2008. po 5.000,00 kuna za svako (Tbr. 9/1 Tarife), za sastav podneska od 2. rujna 2010. iznos od 6.500,00 kuna te za sastav podneska od 16. listopada 2014. iznos od 1.000,00 kuna (Tbr. 8/1 Tarife), za zastupanje na ročištu od 9. srpnja 2008. iznos od 2.500,00 kuna (Tbr. 9/2 Tarife), za zastupanje na ročištu od 25. studenog 2009. iznos od 6.500,00 kuna te za ročište od 29. svibnja 2014. iznos od 1.000,00 kuna (Tbr. 9/1 Tarife), što sve uvećano za iznos PDV-a od 25% iznosi ukupno 59.375,00 kuna, a tužitelju pripada i pravo na trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kuna. Tako je tužitelju valjalo priznati trošak u iznosu od 61.875,00 kuna odnosno prema ostvarenom uspjehu u sporu iznos od 9.281,25 kuna, a pored navedenog tuženiku sukladno ostvarenom uspjehu u žalbenom dijelu postupka pripada i trošak žalbe u iznosu od 2.500,00 kuna i trošak sudske pristojbe za žalbu u iznosu od 1.321,00 kuna odnosno sveukupno je tuženiku valjalo priznati trošak u iznosu od 13.102,25 kuna. Prebijanjem utvrđenih troškova parničnih stranaka valjalo je na temelju odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a tuženika obvezati da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 52.292,63 kune.

Slijedom svega navedenog, valjalo je djelomično prihvatiti žalbu tuženika i u pobijanom dijelu preinačiti odluku o troškovima postupka, a u preostalom dijelu odbiti žalbu tuženika i potvrditi odluku o glavnoj stvari, a na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a.

U Puli-Pola 16. ožujka 2016.

Predsjednica vijeća

Marija Sošić, *v*

Za točnost otpred
ovlaštena službenik:
Andić

SILVANO BRENKO iz Kršana, Veljaki 14, OIB: 75068081113, kao
vjerovnik, s jedne strane-----

HISTRIA TUBE d.d. iz Potpićna, Industrijska 3, OIB: 67930158481, -----
zastupano po direktoru Renato Maretiću, kao dužniku s druge strane,-----
zaključuju dana 04.05.2016. g. (četvrtogsvibnjadvijetisućei-
šesnaestegodine).-----

SPORAZUM O NAČINU PLAĆANJA DUGA

Članak 1.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da su pred Općinskim sudom u Pazinu vodile postupak pod poslovnim brojem P-329/12, koji je pravomoćno okončan Presudom Županijskog suda u Puli, posl.br.GŽ-431/15, od dana 16.03.2016.g. (šesnaestogožujkadvijetisućeišesnaestegodine).-----

Također, ugovorne strane suglasno potvrđuju da su postigle dogovor oko plaćanja dospjelog duga utvrđenog pravomoćnom presudom Županijskog suda u Puli, posl.br.GŽ-431/15, a sve u cilju izbjegavanja ovršnog postupka i omogućavanja dužniku da dospjeli dug plati u obrocima i to na način kako će to biti ugovoreno ovim sporazumom. -----

Članak 2.

Ugovorne strane, suglasno utvrđuju da dospjeli dug prema naprijed navedenim presudama na dan 03.05.2016.g. (trećipetidvijetisućeišesnaestegodine) iznosi 260.000,00.-Kn (dvjestoišezdesettisućakuna).-----

Dužnik HISTRIA TUBE d.d. obvezuje se naprijed navedeni iznos platiti na način kako slijedi:-----

- Iznos od 65.000,00.-Kn (šezdesetipettisućakuna) isplatiti dana 11.05.2016.g. (jedanaestogpetogdvijetisućeišesnaestegodine)-----
- Iznos od 65.000,00.-Kn (šezdesetipettisućakuna) isplatiti dana 11.06.2016.g. (jedanaestogšestogdvijetisućeišesnaestegodine)-----
- Iznos od 32.500,00.-Kn (tridesetidvijetisućeišesnaestegodine) isplatiti dana 11.07.2016.g. (jedanaestogsedmogdvijetisućeišesnaestegodine)-----
- Iznos od 32.500,00.-Kn (tridesetidvijetisućeišesnaestegodine) isplatiti dana 11.08.2016.g. (jedanaestogsmogdvijetisućeišesnaestegodine)-----

- Iznos od 32.500,00.-Kn (tridesetdvijetisućeipetstokuna) isplatiti dana 11.09.2016.g.(jedanaestogdevetogdvijetisućeišesnaestegodine)-----
- Iznos od 32.500,00.-Kn (tridesetdvijetisućeipetstokuna) isplatiti dana 11.10.2016.g.(jedanaestogdesetogdvijetisućeišesnaestegodine)-----

Ugovorne strane suglasno izjavljuju da će naprijed navedene iznosi, po njihovom dospjeću, dužnik HISTRIA TUBE d.d. isplaćivati na žiro račun - punomoćnika vjerovnika Silvana Brenka, odvjetnice Andreje Kogej, iz Pule, koji račun se vodi kod Zagrebačke banke d.d. Poslovnica Pula,-----
IBAN:HR102360000110160154-----

Članak 3.

Stranke suglasno utvrđuju da će pravomoćno dosuđeni iznos mjesečne rente u iznosu od 2.000,00.-Kn (dvijetisućekuna) dužnik Histria Tube d.d. mjesečno isplaćivati vjerovniku Brenko Silvanu na njegov tekući račun počevši od 16.06.2016.g. (šesnaesetogšestogdvijetisućeišesnaeste godine), pa sve dok za to budu postojali zakonski uvjeti, odnosno do eventualno drugačije postignutog dogovora koji bi bio naknadno ugovoren među strankama.-----

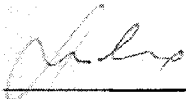
Mjesečnu rentu u iznosu od 2.000,00.-Kn (dvijetisućekuna) dužnik Histria Tube d.d. obvezuje se isplaćivati na tekući račun Brenko Silvana koji se vodi kod OTP banke IBAN:2424070003240102649-----

Članak 4.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da su ovaj ugovor sačinile savjesno i promišljeno, bez prisile i zablude, te u znak prihvata svih prava i obveza navedenih u ovom ugovoru isti vlastoručno potpisuju-----

U Labinu, 04.05.2016.g.(četvrtogsvibnjadvijetisućeišesnaestegodine)-----

SILVANO BRENKO:

_____

HISTRIA TUBE

po direktoru

HISTRIA TUBE d.d.
POTPIĆAN 2

Ja, Javni bilježnik **Rita Udovičić** iz Labina, Zelenice 18/II,
potvrđujem da su stranke:

SILVANO BRENKO, OIB 75068081113, Veljaki, Kršan, Veljaki 14, čiju sam istovjetnost utvrdila uvidom u osobnu iskaznicu broj 110201935 izdanu od PP Labin,

i
HISTRIA TUBE d.d., OIB 67930158481, Potpićan (Općina Kršan), Industrijska 3, koje zastupa član uprave **RENATO MARETIĆ**, OIB 72163050805, Brečevići, Grintavica 42, čiju sam istovjetnost utvrdila uvidom u osobnu iskaznicu broj 105346740 izdanu od PP Pazin, a ovlast uprave za zastupanje utvrdila sam uvidom elektronskim putem u sudski registar Trgovačkih društava u Republici Hrvatskoj na današnji dan, MBS 040003163,

u mojoj nazočnosti priznale potpis na ispravi kao svoj.
Potpisi na ispravi su istiniti.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po Tbr.11 st.4 ZJP naplaćena u iznosu od 20,00 kn. Biljezi naljepljeni i poništeni na ispravi koja ostaje u arhivi.
Javnobilježnička nagrada po čl.19 PPJT zaračunata u iznosu od 60,00 kn. Zaračunat PDV u iznosu od 15,00 kn.

BROJ: OV-2083/16
U Labinu, 04.05.2016.

JAVNI BILJEŽNIK
Rita Udovičić

KOGEJ ANDREJA
Odvjetnički ured
52100 Pula - Pola
Greblova 1
OIB 43719302648

Histria Tube d.d.
Industrijska 3
Podpićan

Obračun kamata 1

Datum
07.04.2017

Partner

Šifra Naziv partnera Mjesto Ulica i kbr. PDV ID. BR./OIB
383 Histria Tube d.d. Podpićan Industrijska 3 67930158481

Kamata

Račun/kredit	Od dana	Do dana	Broj dana	Iznos	Kamatna stopa	Kamatnjak	Iznos kamate
Brenko Silvano	11.06.2016	21.06.2016	11	65.000,00	10,050000	0,28823176	187,35
Brenko Silvano	11.07.2016	25.07.2016	15	32.500,00	9,880000	0,38688860	125,74
Brenko Silvano	11.08.2016	23.08.2016	13	15.000,00	9,880000	0,33521710	50,28
Brenko Silvano	11.08.2016	31.08.2016	21	17.500,00	9,880000	0,54206283	94,86
Brenko Silvano	11.09.2016	12.10.2016	32	10.000,00	9,880000	0,82717216	82,72
Brenko Silvano	11.09.2016	15.11.2016	66	7.000,00	9,880000	1,71354082	119,95
Brenko Silvano	11.09.2016	16.12.2016	97	10.000,00	9,880000	2,52848980	252,85
Brenko Silvano	11.09.2016	30.12.2016	111	10.000,00	9,880000	2,89866842	289,87
Brenko Silvano	11.10.2016	31.12.2016	82	28.000,00	9,880000	2,13334752	597,34
Brenko Silvano	01.01.2017	03.04.2017	93	28.000,00	9,680000	2,38215163	667,00
Brenko Silvano	16.01.2017	03.04.2017	78	2.000,00	9,680000	1,99413036	39,88
Brenko Silvano	16.02.2017	03.04.2017	47	2.000,00	9,680000	1,19687354	23,94
Brenko Silvano	16.03.2017	03.04.2017	19	2.000,00	9,680000	0,48212842	9,64
							2.541,42

Vjerovnik: BRENKO SILVANO
KRŠAN, Veljaki 14
OIB 75068081113

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb

OIB: 92963223473
IBAN Banke: HR8823600001000000013
SWIFT/BIC: ZBAHR2X

Zagreb, 30.12.2016.

IBAN HR1023600001101601545 (1101601545)

IZVADAK br. 84

OIB: 43719302648
MB: 80157483-000

S/N: 0000105
014706 100710/552
ODVJETNIČKI URED ODVJETNIK ANDREJA
KOGEJ
GREBLOVA 1
52100 PULA

Red. broj	Datum knjiženja Referenca	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Duguje	Iznos plaćanja	Potražuje
	Račun: HR1023600001101601545 redovan račun vrste 11		Valuta plaćanja: HRK	PRETHODNO STANJE (br.83/28.12.2016.):		273.672,48	
1	30.12.2016. 20161230-0117051990001766 N020163650053301	30.12.2016. 1701	HR2224020061100080124 HISTRIA TUBE DIONIČKO DRUŠTVO ZA PROIZVOD ČELIČNIH I ŠAVNIH CIJEVI INDUSTRIJSKA 3 52333 - PODPIČAN	HR05 27-4 HR00 431-15 NJU NAKNADA P329/12-95.	<i>Branco Silvino</i>	10.000,00	<i>STETA</i> ✓
			Ukupni broj plaćanja: Ukupni iznos plaćanja: NOVO STANJE:		0 0,00		1 10.000,00 283.672,48

Ovaj dokument sačinjen je elektroničkim putem.

Za dodatne informacije molimo obratite se vašem voditelju poslovnog odjela/voditelju poduzetničkog bankarstva ili na broj telefona 01/3789 786, radnim danom od 8:30 do 20:00 sati, subotom od 8:00 do 13:00 sati.

str. 1 od 1
S/N: 0000105

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb

OIB: 92963223473
IBAN Banke: HR8823600001000000013
SWIFT/BIC: ZBAHR2X

Zagreb, 16.12.2016.

IBAN HR1023600001101601545 (1101601545)

IZVADAK br. 78

OIB: 43719302648
MB: 80157483-000

S/N: 000095
014706
ODVJETNIČKI URED ODVJETNIK ANDREJA
KOGEJ
GREBLOVA 1
52100 PULA

Red. broj	Datum knjiženja	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Duguje	Znos plaćanja	Potražuje
Račun: HR1023600001101601545 redovan račun vrste 11			Valuta plaćanja: HRK	PRETHODNO STANJE (br.77/15.12.2016.):		67.667,39	
1	16.12.2016.	16.12.2016.	HR2224020061100080124 HISTRIA TUBE DIONIČKO DRUŠTVO ZA PROIZVODNJU ČELIČNIH I ŠAVNIH CIJEVI INDUSTRIJSKA 3 52333 - PODPIČAN	HR05 27-4 HR00 431-15 NAKNADA P329/12-95.	<i>Brendo silver</i>	10.000,00	<i>STETA ✓</i>
2	16.12.2016.	16.12.2016.	HR2923900011300002176 POSEBNI DEPOZIT-OPĆINSKI SUD U PULI KRANJČEVIĆEVA 8 . 52100 PULA	HR00 21-1728-15 HR00 21-1728-15 AODVJ.ANDREJA KOGEJ-POVR.PRED.PU P-1728/15.	<i>deponit</i>	640,05	<i>✓</i>
Ukupan broj plaćanja:						0	2
Ukupan iznos plaćanja:						0,00	10.640,05
NOVO STANJE:							78.197,44

Ovaj dokument sačinjen je elektroničkim putem.

Za dodatne informacije molimo obratite se vašem voditelju poslovnog odnosa/voditelju poduzetničkog bankarstva ili na broj telefona 01/3789 766, radnim danom od 8:30 do 20:00 sati, subotom od 8:00 do 13:00 sati.

str. 1 od 1
S/N: 000095

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb

OIB: 92963223473
IBAN Banke: HR8823600001000000013
SWIFT/BIC: ZABAHR2X

Zagreb, 15.11.2016.

IBAN HR1023600001101601545 (1101601545)

IZVADAK br. 72

OIB: 43719302648
MB: 80157483-000

S/N: 0000121
014706
100710/552
ODVJETNIČKI URED ODVJETNIK ANDREJA
KOGEJ
GREBLOVA 1
52100 PULA

Datum knjiženja broj Referenca	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Iznos plaćanja Duguje	Potražuje
Račun: HR1023600001101601545 redovan račun vrste 11		Valuta plaćanja: HRK	PRETHODNO STANJE (br.71/10.11.2016.):		53.641,22
1	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666581701 C180163200009927	15.11.2016. HR1424070001100442782 EMES-90 D.O.O.ZA GOSPODARSKE USLUGE, TRGOVINU I TURISTIČKA AGENCIJA BOŽE GUMPCA 18 PULA - POLA	HR99 HR00 11-2016 KNJIGOVODSTVENE USLUGE 11/2016	1.300,00	✓ 444 89 50,00 444 120 125,00
2	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666591701 C180163200009928	15.11.2016. HR1210010051863000160 DRŽAVNI PRORAČUN REPUBLIKE HRVATSKE KATAŃČIĆEVA ZAGREB	HR99 HR68 8230-43719302648-16320 DOP ZA MIO I STUP 10/2016	1.326,11	✓
3	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666801701 C180163200009929	15.11.2016. HR4623600001101208338 ISKON INTERNET D.D. GARIĆGRADSKA 18 ZAGREB	HR99 HR01 201610-0241351-8112387 RAČUN 10/2016	223,75	✓ 99
4	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666811701 C180163200009930	15.11.2016. HR6510010051550100001 HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE-OBVEZNO ZDRAV. OSIGURANJE MARGARETSKA ZAGREB	HR99 HR68 8605-43719302648-16320 DOP ZA ZO 10/2016	1.326,11	✓
5	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666821701 C180163200009931	15.11.2016. HR6510010051550100001 HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE-OBVEZNO ZDRAV. OSIGURANJE MARGARETSKA ZAGREB	HR99 HR68 8133-43719302648-16320 DOP ZA ZAŠTITU ZDR NA RADU	44,20	✓
6	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666831701 C180163200009932	15.11.2016. HR7210010051735912008 POREZ I PRIREZ NA DOHODAK 00000 PULA	HR99 HR68 1503-51636650257 PREDUJAM POREZA I PRIREZA	131,71	✓

Red. broj	Datum knjiženja	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Iznos plaćanja Duguje	Potražuje
7	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666641701 C180163200009933	15.11.2016.	HR7610010051700036001 DOPR.ZA MIROV.OSIG.ZA STAROST NA TEMELJU IND.KAPIT.ŠTEDNJE 00000 ZAGREB	HR99 HR68 2330-43719302648-16320 MO II STUP 10-2016	442,02	
8	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666651701 C180163200009934	15.11.2016.	HR6023600001500200999 HT D.D. -UPLATNI RAČUN-T-MOBILE POSTPAID ROBERTA FRANGEŠA MIHANOVIĆA 9 ZAGREB	HR99 HR01 822463304001-161101-9 RAČUN ZA USLUGE U MOBILNOJ HT MREŽI ZA 10/2016 DOSPIJEĆE PLAĆANJA:15.11.2016.	254,90	98
9	15.11.2016. 20161115-CK101161115543666661701 C180163200009935	15.11.2016.	HR6623600001101288409 HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA KOTURAŠKA 53/2 ZAGREB	HR99 HR02 4158-40444 CLANARINA ZA 10/2016.-ODVJETNICKI ZBOR ISTRA (ZBOR 100,00 KOMORA 200,00 POSMRT.20,00) DOSP.PLAC.20.11.16.	320,00	Ind. 25
10	15.11.2016. 20161115-0116901950000786 1701 N020163200218681	15.11.2016.	HR2224020061100080124 HISTRIA TUBE DIONIČKO DRUŠTVO ZA PROIZVODNJU ČELIČNIH I ŠAVNIH CIJEVI INDUSTRIJSKA 3 52339 POTPIČAN	HR05 27-4 HR00 431-15 NAKNADA P329/12-95.		7.000,00 Brenker Silvano i potpis
Ukupno broj plaćanja:					9	
Ukupno iznos plaćanja:					5.368,80	7.000,00
NOVO STANJE:						55.172,42

Ovaj dokument sačinjen je elektroničkim putem.

str. 2 od 2
S/N: 0000121

Za dodatne informacije molimo obratite se vašem voditelju poslovnog odnosa/ voditelju poduzetničkog bankarstva ili na broj telefona 01/3789 766, radnim danom od 8:30 do 20:00 sati, subotom od 8:00 do 13:00 sati.

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb

OIB: 92963223473
IBAN Banke: HR8823600001000000013
SWIFT/BIC: ZBAHR2X

Zagreb, 12.10.2016.

IBAN HR1023600001101601646 (1101601545)

IZVADAK br. 68

OIB: 43719302648
MB: 80157483-000

68

S/N: 0000089
014706
100710/552
ODVJETNIČKI URED ODVJETNIK ANDREJA
KOGEJ
GREBLOVA 1
52100 PULA

Red. broj	Datum knjiženja	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Duguje	Iznos plaćanja	Potražuje
Račun: HR1023600001101601646 redovan račun vrste 11			Valuta plaćanja: HRK	PRETHODNO STANJE (br.67/10.10.2016.):		61.418,33	
1	12.10.2016.	12.10.2016.	HR2224020081100080124 HISTRIA TUBE DIONIČKO DRUŠTVO ZA PROIZVODN ČELIČNIH I ŠAVNIH CIJEVI INDUSTRIJSKA 3 52335 POTPIĆAN	HR05 27-4 HR00 431-15 JU NAKNADA PQ P329/12-95	<i>Brežbež silovma</i>	10.000,00	<i>PRETA ✓</i>
			Ukupan iznos plaćanja:	NOVO STANJE:	0,00	10.000,00	1 71.418,33

Ovaj dokument sačinjen je elektroničkim putem.

str. 1 od 1
S/N: 0000089

Za dodatne informacije molimo obratite se vašem voditelju poslovnog odnosa/voditelju poduzetničkog bankarstva ili na broj telefona 01/3789 766, radnim danom od 8:30 do 20:00 sati, subotom od 8:00 do 13:00 sati.

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb

OIB: 92963223473
IBAN Banke: HR8823600001000000013
SWIFT/BIC: ZBAHR2X

IZVADAK br. 56

OIB: 43719302648
MB: 80157483-000

56

Zagreb, 31.08.2016.

IBAN HR1023600001101601545 (1101601545)

S/N: 0000137
014706
100710/552
ODVJETNIČKI URED ODVJETNIK ANDREJA
KOGEJ
GREBLOVA 1
52100 PULA

Red. broj	Datum knjiženja	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Duguje	Iznos plaćanja	Potražuje
	Račun: HR1023600001101601545 redovan račun vrste 11		Valuta plaćanja: HRK	PRETHODNO STANJE (br.55/23.08.2016.):		370.580,60	
1	31.08.2016.	31.08.2016.	HR2224020061100080124 HISTRIA TUBE DIONIČKO DRUŠTVO ZA PROIZVODNJU ČELIČNIH I ŠAVNIH CJEVI INDUSTRIJSKA 3 52333 POTPIČAN	HR05 27-4 HR00 431-15 JUKNAK NAKNADA PO P329/12-95	370.580,60 <i>Silvano</i>	17.500,00	✓
2	31.08.2016.	31.08.2016.	HR1023600001101601545 ODVJETNIK ANDREJA KOGEJ	HR99 ISPLATA ŠTETE	100.000,00		
3	31.08.2016.	31.08.2016.	HR7210010051735912008 POREZ I PRIREZ NA DOHODAK 00000 PULA	HR99 HR68 1503-51636650257 PREDUJAM POREZA I PRIREZA	131,71	174,19	
Ukupan broj plaćanja:					2		1
Ukupan iznos plaćanja:					100.131,71		17.500,00
NOVO STANJE:						287.928,89	

Ovaj dokument sačinjen je elektroničkim putem.

str. 1 od 1
S/N: 0000137

Za dodatne informacije molimo obratite se vašem voditelju poslovnog odnosa/voditelju poduzetničkog bankarstva ili na broj telefona 01/3789 766, radnim danom od 8:30 do 20:00 sati, subotom od 8:00 do 13:00 sati.

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb

OIB: 92963223473
IBAN Banke: HR8823600001000000013
SWIFT/BIC: ZBAHR2X

Zagreb, 23.08.2016.

IBAN HR1023600001101601545 (1101601545)

IZVADAK br. 55

OIB: 43719302648
MB: 80157483-000

S/N: 0000123
014706
100710/552
ODVJETNIČKI URED ODVJETNIK ANDREJA
KOGEJ
GREBLOVA 1
52100 PULA

Red. broj	Datum knjiženja	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Duguje	Iznos plaćanja	Potražuje
			Račun: HR1023600001101601545 redovan račun vrste 11	PRETHODNO STANJE (br.64/16.08.2016.):		355.560,60	
1	23.08.2016.	23.08.2016.	HR2224020061100080124 HISTRIA TUBE DIONIČKO DRUŠTVO ZA PROIZVODNJU ČELIČNIH I ŠAVNIH CJEVI INDUSTRIJSKA 3 52100 POTPIČAN	HR05 27-4 HR00 431-15 NAKNADA PO P329/12-95		15.000,00	
				Ukupan broj plaćanja: Ukupan iznos plaćanja: NOVO STANJE:	0 0,00		1 15.000,00 370.560,60

Ovaj dokument sačinjen je elektroničkim putem.

Za dodatne informacije molimo obratite se vašem voditelju poslovnog odnosa/voditelju poduzetničkog bankarstva ili na broj telefona 01/3789 766, radnim danom od 8:30 do 20:00 sati, subotom od 8:00 do 13:00 sati.

str. 1 od 1
S/N: 0000123

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb

OIB: 92963223473
IBAN Banke: HR8823600001000000013
SWIFT/BIC: ZABHR2X

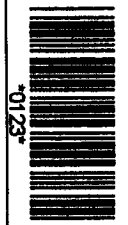
Zagreb, 25.07.2016.

IBAN HR1023600001101601545 (1101601545)

IZVADAK br. 48

48

OIB: 43719302648
MB: 80157483-000

S/N: 0000144
014706 100710/552
ODVJETNIČKI URED ODVJETNIK ANDREJA
KOGEJ
GREBLOVA 1
52100 PULA

Red. broj	Datum knjiženja	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Duguje	Iznos plaćanja	Potražuje
			Račun: HR1023600001101601545 redovan račun vrste 11	Valuta plaćanja: HRK PRETHODNO STANJE (br.47/12.07.2016.):			60.996,93
1	25.07.2016.	25.07.2016.	HR2224020081100080124 HISTRIA TUBE DIONIČKO DRUŠTVO ZA PROIZVODNJU ČELIČNIH I ŠAVNIH CIJEVI INDUSTRIJSKA 3 52333 POTPIČAN	HR05 27-4 HR00 431-15 Banko siluone		32.500,00	✓
2	25.07.2016.	25.07.2016.	HR1210010051863000160 DRŽAVNI PRORAČUN REPUBLIKE HRVATSKE KATANČIČEVA ZAGREB	HR99 HR68 1201-43719302648 PDV 04-06/2016	2.779,91	✓ 12.15	
Ukupan broj plaćanja:						1	1
Ukupan iznos plaćanja:					2.779,91		32.500,00
NOVO STANJE:							90.717,02

Od 25. srpnja 2016. primjenjuju se izmijenjeni i dopunjeni Opći uvjeti poslovanja Zagrebačke banke d.d. po transakcijskim računima poslovnih subjekata.
Detaljnije informacije možete dobiti kod svojeg voditelja poslovnog odnosa te na www.zaba.hr.

Ovaj dokument sačinjen je elektroničkim putem.

str. 1 od 1
S/N: 0000144

Za dodatne informacije molimo obratite se vašem voditelju poslovnog odnosa/voditelju poduzetničkog bankarstva ili na broj telefona 01/3789 786, radnim danom od 8:30 do 20:00 sati, subotom od 8:00 do 13:00 sati.

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb

OIB: 92963223473
IBAN Banke: HR8823600001000000013
SWIFT/BIC: ZBAHR2X

Zagreb, 21.06.2016.

IBAN HR1023600001101601545 (1101601545)

40
IZVADAK br. 40

OIB: 43719302648
MB: 80157483-000

9510

S/N: 0000134

014706

100710/552

ODVJETNIČKI URED ODVJETNIK ANDREJA
KOGEJ
GREBLOVA 1
52100 PULA

Red. broj	Datum knjiženja Referenca	Datum izvršenja	Račun i naziv platitelja/primatelja	Poziv na broj platitelja Poziv na broj primatelja Opis plaćanja	Duguje	Iznos plaćanja	Potražuje
	Račun: HR1023600001101601545 redovan račun vrste 11		Valuta plaćanja: HRK	PRETHODNO STANJE (br.39/16.06.2016.):		58.992,97	
1	21.06.2016. 20160621-0116434330000434 N020161730114820	21.06.2016.	HR9324840081103618406 HISTRIA TUBE D.D. INDUSTRIJSKA 3 POTPIČAN	HR05 27-4 HR00 431-15 UPLATA II RATA PO POSL.BR.GŽ.431/15	<i>Brenko Silvano</i>	65.000,00	<i>51</i> ✓
				Ukupan broj plaćanja:	0		1
				Ukupan iznos plaćanja:	0,00	65.000,00	
				NOVO STANJE:		123.992,97	

Ovaj dokument sačinjen je elektroničkim putem.

str. 1 od 1
S/N: 0000134

Za dodatne informacije molimo obratite se vašem voditelju poslovnog odnosa/voditelju poduzetničkog bankarstva ili na broj telefona 01/3789 766 radnim danom od 8:30 do 20:00 sati, subotom od 8:00 do 13:00 sati.

